

De heer voorzitter

Mevrouwen, Mijne Heren,

Wij vernamen gisteren het plotse overlijden van de heer Frans Van Der Meiren, broer van gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren.

Bij deze willen wij namens de voorzitter van het bureau, het bureau en de voltallige raad ons oprecht medeleven betuigen aan de familie Van Der Meiren.

Vanuit de stoel van de voorzitter doe ik dan ook een oproep om zo talrijk mogelijk de begrafenisplechtigheid bij te wonen aanstaande zaterdag 17 maart om 10 30 uur in de Dekenale O.-L.-Vrouwkerk van Sint-Maria-Horebeke.

Ons oprecht medeleven, Mijnheer de Gedeputeerde. Veel woorden kunnen we bij een plots overlijden niet verzinnen.

Collega's, verder heb ik nog enkele mededelingen in verband met de komende provincieraadszittingen.

De vergaderdata van de provincieraad in het kader van het beleidsdebat zijn :

- 18 april 2001, om 14 00 uur : gewone zitting en kennisgeving van het beleidsprogramma
- 25 april 2001, om 14 00 uur en 26 april 2001, om 17 00 uur, wat dus extra zittingen kunnen worden : replieken en debat.
- 9 mei 2001, om 14 00 uur : gewone zitting, afronding van de debatten en eindstemming.

Collega's, uw tussenkomsten mogen tot maandag 23 april aanstaande om 12 00 uur worden ingediend op de dienst Griffie.

Er is ook nog een vergadering van de 4^e commissie op donderdag 22 maart om 18 00 uur in een vergaderzaal van de Vooruit.

Na de raad, en dit met een tussenpauze van ongeveer 10 minuten, is er een informatiesessie voorzien in verband met de informatisering van de provincieraadsleden. Hiertoe wordt u allen hartelijk uitgenodigd.

Tot daar de mededelingen.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De data die u aangekondigd hebt in verband met de bijkomende zittingen - 25 en 26 april – zijn, geloof ik, een wijziging van de eerder aangekondigde data in de derde week van mei.

De voorzitter heeft mij na afloop van de eerste commissie van vorige donderdag gezegd dat die data nog bespreekbaar waren omdat door het verleggen ervan een aantal mensen wegens eerder aangegane dringende verbintenissen niet kunnen aanwezig zijn.

Ik zou dus willen vragen dat die data onder voorbehoud zouden medegedeeld worden, maar dat er een tegenvoorstel zal zijn rekening houdend met het feit dat voor de spankracht van het debat die zittingen moeten plaatshebben vóór 9 mei.

Daarom stellen wij voor om te vergaderen op woensdag 2 mei, om 14 00 uur, en op donderdag 3 mei, om 17 00 uur, wat dus duidelijk ligt tussen de zittingen van 18 april en 9 mei en als dusdanig de debatruimte niet verengt, maar er wel voor zorgt dat de mensen die op het verkeerde been waren geplaatst door de wijziging van de aanvankelijke data toch zouden kunnen aanwezig zijn.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, deze vraag.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde, waarvan akte.

DEBATTEN

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING : VRAAG VAN DE HEER S. LOCKEFEER OM DE MOGELIJKHEID TE ONDERZOEKEN TOT HET AANLEGGEN VAN EEN FIETSPAD TUSSEN DE POLDERDORPEN KIELDRECHT EN DOEL

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het 'verdere' bestaansrecht van het dorp Doel als woonkern wordt langzaam maar zeker ingevuld, ondanks alle politieke spelletjes en loze beweringen via de media.

Op 1 maart jongstleden werd in Doel een opbouwwerker voorgesteld, wat meteen een kleine verdere stap betekende in wat ik omschrijf als "de leefbaarheid verzekeren van de woonkern Doel voor hen die wensen te blijven", wat tot nog toe de overgrote meerderheid is.

Een dorp in onze provincie, ver van Gent.

Zou het niet wenselijk zijn dat ook de provinciale overheid haar steentje zou bijdragen om de leefbaarheid van de Doelenaars nog meer gestalte te geven ?

Ik weet dat het een prangende vraag is, maar als signaalfunctie zou dit van enorme betekenis zijn.

Daarom stel ik voor en vraag ik de deputatie de mogelijkheid te onderzoeken om een fietspad aan te leggen tussen de twee polderdorpen Kieldrecht en Doel en wel op de oude trambedding die er nu volledig vrij bij ligt.

De mensen uit de polders zouden het in alle geval ten zeerste waarderen en de Doelenaars kunnen er alleen maar wel bij varen.

Dat dit dossier mij meer dan ooit ter harte gaat, hebben sommige raadsleden hier wel al ondervonden. Ik ben onder andere ooit met collega De Padt incognito Doel eens gaan bezoeken en heb hem gewezen op de mogelijkheid om daar een fietspad aan te leggen, wat hij ten zeerste zeer vriendelijk beaamde.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou de vraagsteller het volgende willen antwoorden.

De oude trambedding, waarvan sprake, is reeds opgenomen in ons provinciaal fietspadennet dat door de raad een paar jaar terug werd goedgekeurd.

Er zijn dus twee mogelijkheden.

Ofwel zouden we het als provincie zelf kunnen realiseren binnen het budget lange-afstandsfietspaden, maar dan is de dubieuze situatie van Doel op zich en zijn dubieuze toekomst toch wel een moeilijk punt in dat geheel, dit omdat wij ervan uitgaan, als filosofie binnen dat net, dat men de dorpskernen als dusdanig verbindt.

Dan is er de vraag of Doel een lange toekomst beschoren is uiteraard.

In ieder geval, zelfs als we het binnen het budget lange-afstandsfietspaden zouden realiseren, is het aan de gemeente Beveren om in te staan voor het verwerven of het huren van de wegzaten. Dan zouden we van de gemeente eerst die toezegging moeten hebben en tevens moet de gemeente instaan voor het onderhoud.

Een andere mogelijkheid is dat Beveren zelf het initiatief neemt.

In dat geval zou de provincie voor 50 % betoelagen vermits het een fietspad betreft, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dat in ons fietspadennet ligt.

U zult begrepen hebben dat een belangrijk deel, zo niet misschien het belangrijkste, van die vraag eigenlijk moet toegespeeld worden naar de gemeente Beveren vooraleer wij daar verder kunnen op ingaan.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER W. MARGINET MET BETREKKING TOT DE VRIJSTELLING VAN INSCHRIJVINGSGELD VOOR NIET-STEUNTREKKENDE HUISVROUWEN OF "MOEDERS AAN DE HAARD" IN DE PROVINCIALE CENTRA VOOR VOLWASSENENONDERWIJS TE ZELE, HAMME, LOKEREN EN BEVEREN

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de Provinciale Centra voor Volwassenenvorming te Zele, Hamme, Lokeren en Beveren zijn volgende personen vrijgesteld van inschrijvingsgeld :

- de leerplichtigen ;
- de OCMW-uitkeringsgerechtigden ;
- de niet-werkende verplicht ingeschreven werkzoekenden ;
- uitkeringsgerechtigde werklozen ;
- personen met een handicap ;
- politieke vluchtelingen ;
- personen die twee jaar basiseducatie hebben gevolgd.

Mag ik - gewoon ter verduidelijking - vragen of kandidaat-politieke vluchtelingen ook tot de groep behoren van degenen die vrijstelling genieten, of niet ?

En dan de hoofdvraag.

De meeste groepen die op dit lijstje staan, trekken financiële steun van de overheid. Vele anderen komen in aanmerking voor sociaal-educatief verlof.

Is het niet logisch dat de vrijstelling zou uitgebreid worden tot huismoeders die bewust voor de opvang van de kinderen thuis blijven, dus hun werk al dan niet tijdelijk hebben opgegeven. ?

Deze huisvrouwen of moeders aan de haard kosten de staat niets. Zij genieten niet van één of andere vergoeding en hebben dus geen inkomen, maar toch moeten ze betalen voor de diverse cursussen in het provinciaal volwassenenonderwijs.

Velen zullen later terug willen gaan werken of zelfs om financiële redenen noodgedwongen dienen te gaan werken.

Bestaat de mogelijkheid deze groep mensen zonder inkomen toe te voegen aan het lijstje met vrijgestelden van inschrijvingsgeld ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is mij misschien toegelaten van de vraagsteller te wijzen op het feit dat die materie geregeld is door een decreet en dat het als dusdanig onze bevoegdheid overschrijdt.

Maar om concreet op zijn vraag te antwoorden of kandidaat-politiek vluchtelingen ook vrijgesteld zijn van inschrijvingsgeld, het volgende.

Er is inderdaad bepaald dat de cursisten die op het ogenblik van hun inschrijving een procedure tot erkenning als politiek vluchteling hebben lopen, of als dusdanig erkend zijn, vrijgesteld zijn van de betaling van inschrijvingsgeld.

Dat is een zinsnede uit dat decreet.

Wat de vrijstelling van inschrijvingsgeld van niet-steuntrekkende huisvrouwen of moeders aan de haard betreft, herhaal ik nog eens dat heel de kwestie van het inschrijvingsgeld terug te vinden is in het decreet van 2 maart 1999, met meer bepaald in het artikel 50 de regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs.

Daarin vindt u alle categorieën vermeld die mogen vrijgesteld worden. Dat gaat van bestaansminimumtrekkers tot uitkeringsgerechtigde werklozen, vrij ingeschreven niet-werkende werkzoekenden, enz...

DEBATTEN

In dat decreet staat voorgeschreven wie daarvoor in aanmerking komt.

De huismoeders als dusdanig staan daar niet in vermeld. Ze zijn trouwens ook niet direct een sociale categorie. U kent wellicht de klassieke discussie, Collega, dat de ene moet gaan werken omdat ze het nodig heeft en de andere kan thuisblijven omdat ze het niet nodig heeft. Ik denk niet dat het feit op zich van een niet-werkende huismoeder te zijn een criterium is om vrijstelling van avondschool te geven. Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, onze repliek.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER S. VAN HECKE BETREFFENDE DE MYSTERIEUZE VERDWIJNING VAN 19 BOMEN LANGSHEEN DE HUNDELGEMSE STEENWEG TE MERELBEKE

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Een paar jaar geleden heeft de provincie een aantal werken uitgevoerd aan de Hundelgemse Steenweg. Een deel van de Hundelgemse Steenweg werd grondig vernieuwd en er werden aan beide zijden een aantal toch wel mooie bomen geplant.

Die bomen hebben een versmallend en snelheidsremmend effect voor de voertuigen.

Sinds enkele weken zijn de bomen langs één zijde van de weg over een afstand van 800 meter tot 900 meter verdwenen. Het gaat om 19 bomen.

Op de plaats waar de bomen stonden staan nog drie staken recht waaraan de bomen verbonden waren. Blijkbaar weet men niet zo goed wat er met die bomen is gebeurd en doen er verschillende geruchten de ronde.

Volgens sommigen zijn ze verwijderd omdat er daar kabelwerken moeten gebeuren, wat mij niet echt correct lijkt omdat die kabels volgens mij daar niet liggen.

Volgens andere verhalen zouden die bomen gewoonweg gestolen zijn. U moet het maar doen, 19 bomen langs een drukke weg stelen.

Dus het is eigenlijk een beetje een mysterie.

Vandaar de volgende vragen :

- heeft de provincie kennis van het verdwijnen van deze bomen ?
- zo ja, wat is de reden van het verdwijnen van deze bomen ?
- is de verdwijning of de weghaling, wat het ook moge zijn, definitief of tijdelijk ?
- zullen die bomen opnieuw worden aangeplant ?
- wat zijn de kosten daarvan ?
- als ze worden aangeplant, zal men oog hebben om dezelfde bomen aan te planten met dezelfde leeftijd zodat we daar niet met een mozaïek te maken hebben ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is eigenlijk helemaal geen mysterie en we zijn zelfs allemaal verondersteld van te weten – en ik moet eerlijk toegeven dat ik het als dusdanig ook niet wist – dat men geen bomen kan plaatsen waar er gasleidingen zitten.

Dat is geregeld door een koninklijk besluit van 24 januari 1999.

Er waren op die plaats eiken aangeplant en Distrigas heeft er ons op gewezen dat dit niet kon aangezien men op een afstand van vijf meter van zo een leiding moet blijven. Dus men kan daar alleen maar bepaalde soorten van bomen zetten.

De bomen werden als dusdanig verzet – ze zijn dus helemaal niet verdwenen of gestolen – en zijn nu terug te vinden in de Paulatendreef te Zwalm. Ze zijn dus verhuisd. En men zegt wel eens dat men oude bomen niet mag verplanten, maar dat is dan toch bij deze gebeurd.

Het is nu de bedoeling om daar haagbeuken te planten, want die mogen daar blijkbaar wel staan, en dat zal kortelings gebeuren.

Ik denk dat daarmee het mysterie opgelost is.
Dank u.

VRAAG VAN DE HEER S. VAN HECKE BETREFFENDE HET TOESTUREN VAN EEN AANGIFTEFORMULIER VOOR DE ALGEMENE PROVINCIALE BELASTING VOOR BEDRIJVEN EN ZELFSTANDIGEN, TERWIJL DEZE BELASTING NOG NIET UITVOERBAAR IS

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 13 december van vorig jaar hebben in deze provincieraad de meerderheidspartijen toch wel een forse stijging van de algemene provinciale belastingen goedgekeurd.

Voor de gezinnen een stijging van 25 % en voor de bedrijven en de zelfstandigen ongeveer 18 %.

Nadat er daarop heel wat kritiek was gekomen, zowel vanuit de oppositie, maar ook van buiten de provincie, heeft de eerste gedeputeerde De Buck op 13 december in deze raad verklaart om met de uitvoering van de fiscale reglementen te wachten tot na de eerste reeks begrotingswijzigingen in maart.

Op 13 december werd ons de tekst van de heer gedeputeerde op de banken bezorgd.

Ik citeer wat hij toen heeft verklaard :

“Binnen dat snel evoluerend kader stelt de deputatie u dan ook voor :

1. de voorliggende begroting te stemmen ;
2. met de uitvoering van de fiscale reglementen te wachten tot na de eerste reeks begrotingswijzigingen in maart, wanneer meer duidelijkheid zal bestaan over
  - a) het aanwenden van het miljard dat gereserveerd werd uit het Provinciefonds
  - b) de discussie over het takenpakket
  - c) het evalueren van de technische begroting ;
3. desgevallend einde maart de nodige aanpassingen te doen in de fiscale reglementen.”

Tot daar de verklaring van de heer gedeputeerde op 13 december.

Op vrijdag 9 maart ontvingen vele, zo niet alle Oost-Vlaamse bedrijven en zelfstandigen een aangifteformulier voor de APB-bedrijven, hetgeen heel duidelijk in strijd is met de verklaring die de gedeputeerde heeft afgelegd in de provincieraad van 13 december van vorig jaar. Er heeft immers, voor zover ik weet toch, geen begrotingswijziging plaatsgevonden in deze raad.

Ik had dan ook graag vernomen van de heer gedeputeerde :

1. of het toesturen van de aangifteformulieren op een vergissing berust, dan wel of de deputatie hiertoe opdracht heeft gegeven ?
2. waarom de deputatie handelt in strijd met de verklaring van 13 december 2000 ?
3. of dit betekent dat er geen wijzigingen zullen worden aangebracht aan de fiscale reglementen en de voorgestelde verhogingen, met andere woorden, definitief zijn geworden ?

Ik weet eigenlijk wel wat de heer gedeputeerde zal antwoorden.

Hij zal antwoorden dat de begroting en de fiscale reglementen reeds goedgekeurd zijn in Brussel en dat alles kan uitgevoerd worden, dat juridisch alles correct is. Hij zal waarschijnlijk ook zeggen dat de fiscale reglementering hem niet toelaat nog langer te wachten en dat hij niet anders kan dan de belastingaangiftes versturen.

Maar dit antwoord, Mijnheer de Gedeputeerde, en ik zeg het u vooraf, zal niet volstaan.

Ik wil weten waarom u in december – en ik heb uw tekst niet gevonden in uw vuilbak, Mijnheer de Gedeputeerde – een dergelijke verklaring heeft gedaan en u nu, zonder ermee terug naar de raad te komen, zo maar de brieven verstuurt en het hele proces op gang zet hoewel hier duidelijk was gezegd : “We gaan ze niet uitvoeren tot na de begrotingswijziging.”

Dank u.

De heer voorzitter

Collega Van Hecke,

Gezien u het antwoord al kent op uw vragen, zal ik aan de eerste gedeputeerde vragen dat hij u kort van antwoord dient.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Alhoewel de collega waarschijnlijk graag zou hebben dat ik niet zou antwoorden, zal ik hem natuurlijk van antwoord dienen omdat wat hij zegt, wat hij suggereert en wat hij veronderstelt eigenlijk allemaal niet klopt.

Daarvoor zijn er twee mogelijkheden : ofwel heeft hij het niet begrepen, ofwel wil hij het niet begrijpen. Maar wat de techniciteit van zijn vraag betreft zal ik heel correct antwoorden.

Ten eerste berust het versturen van de aangifteformulieren inzake de APB-bedrijven geenszins op een vergissing vanwege de administratie en werd dit met mij, als bevoegde gedeputeerde, besproken.

De bestendige deputatie werd trouwens in kennis gesteld van de verzendingsdatum van de aangifteformulieren in zitting van 1 februari 2001 met nota aan de bestendige deputatie van 24 januari 2001.

Ten tweede staat het feit dat de aangifteformulieren nu reeds werden toegestuurd volkomen los van de discussie omtrent de hoogte van de toe te passen tarieven. Het aangifteformulier is geen document met financiële gevolgen voor de belastingplichtigen - het is immers geen aanslagbiljet met een betalingsformulier -, wat meteen ook verklaart dat de aanslagbiljetten APB-gezinnen, die anders reeds in februari worden verzonden, nog steeds niet werden verstuurd, Collega.

U had het hier dus enkel over de bedrijven.

Verder, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, moet worden opgemerkt dat de bedrijven voor 2001 hoe dan ook een aangifte moeten doen van hun belastbare oppervlakten, wat de toepasbare tarieven ook mogen of zullen zijn.

Het feit dat de belastingplichtigen op basis van hun aangegeven oppervlakten zullen worden belast tegen een tarief X, en niet eventueel tegen een tarief Y, mag voor de belastingplichtigen op dit moment geen enkele rol spelen bij het invullen van hun aangifte en is ook geen reden om het verzenden van de aangiften voor het aanslagjaar 2001 uit te stellen.

De belastingplichtigen dienen immers hun belastbare oppervlakte aan te geven zoals die met de werkelijkheid overeenstemt op 1 januari 2001 en niet in functie van de tarieven die zullen worden gehanteerd.

Een bedrijf met een belastbare oppervlakte van bijvoorbeeld 25 000 m² moet deze oppervlakte ook effectief vermelden op de aangifte, ongeacht of deze oppervlakte zal worden belast tegen X BEF/m² - voorlopig nog geen euro's - dan wel tegen Y BEF/m².

Wat betreft de aangifteplicht mag bovendien niet uit het oog worden verloren dat de bedrijven voldoende tijd moeten krijgen voor het invullen en indienen van de aangiften.

De aangiftetermijn verstrijkt op 1 mei 2001 - dat is dus ongeveer twee maanden - zodat de belastingplichtigen ruimschoots de tijd krijgen om de aangifteplicht te vervullen.

Die aangiftedatum hebben we trouwens reeds vorig jaar met een maand verschoven, dit om de mensen meer ruimte te geven om het in te vullen en het te kunnen koppelen aan bepaalde andere aangiften omdat er daar problemen mee waren. Maar dat heeft niets te maken met de tarieven waar we inderdaad de reservering van die termijn voorbehouden.

Dus, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, is dit volledig in overeenstemming met de verklaring die hier voor de raad werd afgelegd op 13 december en kan ik alleen maar antwoorden op de derde vraag, met name of dit betekent dat er een wijziging in standpunt is.

Mijn antwoord daarop is neen.

Het is gewoon de uitvoering ervan. Wij hebben de gegevens in verband met de oppervlakte opgevraagd en de tarieven zullen hier later aan gekoppeld worden, zoals gezegd is.

Toch zou ik een heel kleine opmerking willen maken, Mijnheer de Voorzitter.

Een vraag is een vraag. Men kan een vraag gebruiken om heel suggestief te werken en zaken die inderdaad niet stroken met de werkelijkheid als dusdanig naar voor te brengen.

Ik ben graag bereid de objectieve informatie die hier gegeven is te geven, maar ik denk dat de vraagstelling dan ook een objectieve en niet een suggestieve vraagstelling moet zijn en dat ook dat de nodige aandacht verdient.

Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW K. VAN GREMBERGEN IN VERBAND MET DE “VLAAMSE STAAK” (GRENSPAAL TUSSEN LEBBEKE EN OPWIJK)

Mevrouw Van Grembergen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tussen Lebbeke en Opwijk stond de “Vlaamse Staak”, een grenspaal.

Het vormde een ijkpunt voor iedereen uit de buurt en was een waardevolle arduinen zuil met opschrift.

Door een onbekende oorzaak is deze omgevallen en betekende een hinder voor de voetgangers.

Aangezien de zuil in stukken is gebroken, werd op verzoek van de politie van Opwijk deze zuil door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams Brabant verwijderd en gestockeerd in de provinciale dienst van Vlaams-Brabant.

Uit verschillende briefwisselingen blijkt dat :

1. de grenspaal niet beschermd is als monument en daardoor ook niet kan gesubsidieerd worden ;
2. volgens Vlaams minister van Mobiliteit een herstelling met het oog op een terugplaatsing technisch en financieel niet te verantwoorden is.

Daarbij hebben wij de volgende vragen :

1. gaan wij contact opnemen met de provincie Vlaams-Brabant en nakijken om ofwel de Staak te laten herstellen en terug te plaatsen op zijn originele plaats ofwel om de grenspaal in een museum onder te brengen ?
2. gaan wij gewoon afwachten en laten we deze Vlaamse Staak verkommeren in een stapelplaats waardoor een stukje historische nostalgie verloren gaat ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat ik heel kort kan zijn.

Ik ga met de collega akkoord dat dit niet mag verloren gaan.

Ik ga niet akkoord wanneer zij spreekt over historische nostalgie.

Dat heeft met nostalgie niets te maken. Zo is elk historisch gebouw dat wij wensen te koesteren

nostalgisch en ik zou geschiedenis niet graag tot pure nostalgie zien verloren gaan.

Maar om tot de essentie zelf te komen : het gaat inderdaad om een weliswaar niet beschermd - maar daar zitten wij voor niets tussen – maar wel belangrijke getuigenis van een verleden. Een getuigenis die wij best niet zouden laten verloren gaan.

Wij hebben daar al briefwisseling over ontvangen – en wij kennen allebei de bron – van mensen die daarin geïnteresseerd zijn, gelukkig.

Ik meen ook begrepen te hebben, voor zover men de geruchtenmolen mag geloven, dat ook de gemeenten zullen geïnteresseerd zijn om hieromtrent een inspanning te leveren, want het is op de eerste plaats een gemeentelijke aangelegenheid om daarvoor te proberen zorgen.

Ik kan alleen maar zeggen dat wij binnen het kader van een reglementering voor wat dat betreft over een stuk meer beschikken dan de Vlaamse gemeenschap.

En wij vinden ook niet-beschermde monumenten en gebouwen en relictten belangrijk. Vandaar dat wij binnen die subsidiepot wel mogelijkheden hebben. Maar wij hopen dat hetzij Lebbeke, hetzij Opwijk – en wat ons betreft het liefst Lebbeke natuurlijk, omdat dit in onze provincie ligt – hier enig initiatief zou nemen waardoor we dan met elkaar in overleg kunnen gaan om te zien welke bijdrage wij zouden kunnen leveren en of wij dit belangrijk relict uit het verleden inderdaad zouden kunnen bewaren.

Waar we dan terechtkomen, zullen we nadien wel zien.

Als historicus zou ik dit het liefst niet in één of ander museum zien terechtkomen, maar wel opnieuw op de plaats of in de omgeving van de plaats waar het ooit heeft gefunctioneerd.

Dank u.

DEBATTEN

PUNT 2

WELZIJN : GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN BIJZONDERE SENIORENINITIATIEVEN

Stemming

PUNT 3

VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN : GOEDKEURING VAN DE STATUTENWIJZIGING

Stemming

PUNT 4

PROVINCIAAL PATRIMONIUM : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE LEVERING VAN BUREAU- EN ZITMEUBILAIR

Stemming

PUNT 5

PROVINCIEWEG OVERMERE-UITBERGEN : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE AANLEG VAN DE VRIJLIGGEND FIETSPAD TE UITBERGEN

Stemming

PUNT 6

PROVINCIAAL ONDERWIJS : WIJZIGING VAN HET PROVINCIERAADSBSLUIT VAN 10 JUNI 1998 BETREFFENDE MOBILITEITSBEVORDERENDE MAATREGELEN : INVOERING VAN EEN FIETSVergoeding, AFSCHAFFING VAN DE <5 KM-REGELING EN INVOERING VAN DE DERDEBETALERSREGELING

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het dossier van de fietsvergoedingen kent in deze provincie al een kleine geschiedenis.

Het begint in 1998, toen de Agalev-fractie een voorstel heeft ingediend om een fietsvergoeding toe te kennen van 6 BEF/km, ongelimiteerd, dit voor alle provinciale personeelsleden met inbegrip van de leden van het onderwijzend personeel.

Dit voorstel werd toen niet aangenomen door de meerderheid die enkele maanden later, in juni 1998, met een eigen voorstel is gekomen dat grotendeels gelijk was.

Er was evenwel een klein verschil, met name : in plaats van 6 BEF/km wou men beter doen - zo zei men althans - en 10 BEF/km geven, gelimiteerd tot 20 km/dag. Van de 4 BEF extra zou een deel naar de fiscus gaan.

Vandaag vraagt men om dat reglement gedeeltelijk te wijzigen, vooral dan voor wat betreft het onderwijzend personeel, want voor hen zou men nu teruggaan naar 6 BEF/km voor een onbeperkt aantal kilometers.

Mijnheer de Voorzitter, hierdoor wordt er een onderscheid gecreëerd binnen het provinciale huis tussen twee categorieën van ambtenaren.

Er zal één categorie van ambtenaren zijn die 10 BEF/km krijgt, beperkt tot 20 km/dag en er zal een andere categorie zijn, met name het onderwijzend personeel, dat 6 BEF/km zal krijgen, ongelimiteerd wat het aantal kilometers betreft.

Mijn vraag is of het eigenlijk wel verantwoord is dat wij een onderscheid invoeren voor onze personeelsleden, dit louter afhankelijk van het feit of zij nu al dan niet bij het onderwijzend personeel behoren.

Men verwijst naar de Vlaamse reglementering, maar ik denk niet dat de Vlaamse reglementering verbiedt dat wij de regeling van 10 BEF/km verder aanhouden.

Wij vinden het dan ook jammer dat dit onderscheid wordt ingevoerd en dat er aldus een verschillende behandeling ontstaat, wat volgens ons niet verantwoord is.

Om deze reden zullen wij dit voorstel niet goedkeuren.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had eigenlijk dezelfde vraag of opmerking.

De éénvormigheid is nu weg en in de regeling voor het gesubsidieerd personeel staat geen beperking op het aantal kilometers. Collega Van Hecke heeft het zojuist aangehaald.

Mijn vraag is dan ook of men nu het provincieraadsbesluit van 10 juni 1998 ook voor het provinciepersoneel gaat aanpassen en er ook de beperking van 20 kilometer zal weg nemen ?

Het is toch wel schandalig dat iemand die op meer dan 10 kilometer van zijn werk woont voor die laatste kilometers niet meer vergoed wordt.

Wordt het provincieraadsbesluit aangepast en hoe zit het met de éénvormigheid ?

Ik had graag eerst een antwoord alvorens het punt ter stemming wordt gelegd.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het verwondert mij een beetje dat men hier spreekt over onderscheid tussen enerzijds het gesubsidieerd personeel dat voor het provinciaal onderwijs werkt en anderzijds het provinciaal personeel dat valt onder, laat ons zeggen, de reglementen en statuten van het provinciaal personeel.

Het is namelijk al altijd zo geweest en vandaag is het ook nog altijd zo.

Ook voor alle andere dingen heeft het onderwijzend personeel van de provincie een totaal ander statuut dan wat hier voor ons provinciepersoneel voorligt.

Dat is ons trouwens door het decreet van 1991 - rechtspositie decreet personeel gesubsidieerd onderwijs - opgelegd en wij hebben daar niets aan te vertellen. Het is zo. Wij kunnen ons daarbij neerleggen of onze subsidies afgeven.

Waarom gaan wij hier nu naar de 6 BEF en waarom het aantal kleine wijzigingen dat erin zit ?

Ten eerste om een heleboel administratie te vermijden.

Deze 6 BEF betalen wij niet meer, maar wel de Vlaamse gemeenschap. Wij zijn daar dus een kost kwijt.

Wij kunnen dus zeggen dat we het niet meer moeten hebben. Maar als we het wel moeten hebben, gaan we daarvoor twee formulieren moeten invullen.

We hebben de berekening eens gemaakt van welk verschil het zal geven en de ene keer zal iemand op jaarbasis 100 BEF meer hebben en de andere keer 200 BEF minder. Wij hebben gedacht dat het niet de moeite loonde. Het is trouwens een beetje de bluts met de buil nemen. Het begrensd aantal kilometers, het niet verplicht invullen van formulieren, enz... hebben gemaakt dat wij gezegd hebben dat wij ons gaan inschakelen in datgene dat voor alle andere onderwijsnetten bestaat. Wij gaan dus profiteren van de 6 BEF die wij van het departement krijgen en wij zijn van de administratie af.

Dat is de reden geweest, dacht ik, van het gezond verstand, Mijnheer de Voorzitter, dat wij ons daarbij hebben aangesloten.

Naar de discriminatie moet men niet verwijzen, want die bestaat op alle andere vlakken ook. Het onderwijzend personeel is een aparte categorie. Dat is trouwens niet alleen voor de provincie zo, maar ook voor elke gemeente en voor alle gesubsidieerde personeelsleden in het onderwijs.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is inderdaad correct dat er verschillen bestaan in statuten tussen de personeelsleden van het onderwijzend personeel en de anderen, maar in het oorspronkelijk reglement van 1998 werd er geen onderscheid gemaakt en was de regeling de regeling.

De regeling die wij gestemd hebben was van toepassing op al onze personeelsleden. Die regeling was voor iedereen gelijk. Het is niet omdat er reeds veel verschillen bestaan dat wij er nu vandaag nog maar eens een verschil bij moeten doen.

Wat wij gedaan hebben in 1998 was een regeling invoeren die voor iedereen gelijk was. Nu keren we terug naar het klassieke. Nu gaat men opnieuw een onderscheid invoeren.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mij gaat het niet enkel om het onderscheid.

Ik heb ook gevraagd of het mogelijk is om het provincieraadsbesluit van 1998 voor de personeelsleden van de provincie aan te passen en daar de beperking weg te nemen.

Dat ligt hier nu vandaag niet ter stemming, maar het kan misschien volgende maand op de agenda komen.

Ik snap niet dat er bij een fietsvergoeding een beperking wordt gehanteerd. Die beperking moet weggenomen worden, wat ook mijn vraag was en waarop ik nog geen antwoord heb gekregen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Naar mijnheer Van Hecke toe denk ik dat we daar van mening verschillen, wat ons goed recht is uiteindelijk.

Wat de vraag van de andere collega betreft moet ik hem zeggen dat het niet mijn bevoegdheid is. Het is de bevoegdheid van de gedeputeerde van Personeel in het algemeen en dat is collega Vercamer.

Wij hebben destijds gekozen voor een bepaald systeem en daar een beperking qua aantal kilometers ingewerkt om, zo dacht ik, de pragmatische reden dat er wellicht weinig mensen zijn die zulke grote afstanden met de fiets afleggen, zeker niet in de winter.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter,

Dat is nog altijd geen voldoende antwoord.

Kan dat opnieuw bekeken worden ? Wenst men dat te bekijken ? Ik zal het zo zeggen.

De heer gedeputeerde Verleyen

Alles kan natuurlijk. De vraag is of wij dat zullen doen. We zullen zien of dat kan bekeken worden in het kader van de personeelspolitiek, van begroting, enz...

Er komt een begrotingswijziging. U kunt het voorstellen, Collega.

De heer Stevenheydens

Voorlopig is dat nog geen voldoende antwoord en we zullen er hier nog op terugkomen.

De heer voorzitter

Dat is uw goed recht, Collega Stevenheydens. U kunt bij een volgende gelegenheid de vraag indienen ofwel interpelleren.

Stemming

PUNT 7

VZW TOERISME OOST-VLAANDEREN :

RAAD VAN BEHEER : VOORDRACHT VAN ÉÉN GEDEPUTEERDE – VOORZITTER IN VERVANGING VAN DE HEER GUIDO DE PADT

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In vervanging van Guido De Padt dragen wij gedeputeerde Georges De Langhe voor.
Dank u.

De heer voorzitter

Kan dat punt met algemeenheid van stemmen aanvaard worden ?
Het is een wissel tussen vroeger de heer De Padt en nu gedeputeerde De Langhe.
Geen opmerkingen ? Geen opmerkingen.
Voltallig akkoord.

PUNT 8

ECONOMIE : GOEDKEURING VAN 9 BEHEERSOVEREENKOMSTEN MET GOM OOST-VLAANDEREN VOOR 2001

Stemming

PUNT 9

ECONOMIE : GOEDKEURING VAN 9 BEHEERSOVEREENKOMSTEN MET DE VZW EROV VOOR 2001

Stemming

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben ons hier onthouden in verband met het punt China om de eenvoudige reden dat wij vinden dat het soort landbouw dat wij kennen in West-Europa helemaal niet moet uitgevoerd worden naar de Chinese Volksrepubliek.
Kleinschaligheid zou daar troef moeten zijn.
Dank u.

PUNT 10

ECONOMIE : GOEDKEURING VAN DE BEHEERSOVEREENKOMST MET DE VLAAMSE REGERING MET BETREKKING TOT DE PROGRAMMERING EN UITVOERING VAN DE EUROPESE GEBIEDSGERICHTE PROGRAMMA'S 2000-2006

Stemming

DEBATTEN

PUNT 11

EUROPESE DOELSTELLING 2 – PROGRAMMA VAN DE STAD GENT
AANDUIDING VAN DRIE VERTEGENWOORDIGERS IN HET MANAGEMENTCOMITÉ

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat de VLD betreft wordt Johan Beke voorgedragen.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Namens de CVP dragen wij Mario Pauwels voor.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor de SP dragen wij Melissa Van der haeghen voor.

De heer voorzitter

Als er geen tegenkandidaten zijn, hoeven we geen geheime stemming te organiseren en kunnen we ervan uitgaan dat deze drie personen ons gaan vertegenwoordigen in het managementcomité van de stad Gent.
Dank u voor uw vertrouwen.

PUNT 12

PROVINCIAAL ONDERWIJS : FUSIE, MET INGANG VAN HET SCHOOLJAAR 2001-2002, VAN HET PCVO ZOTTEGEM-
OUDENAARDE EN HET PCVO NINOVE TOT ÉÉN SCHOOL : HET PCVO VLAAMSE ARDENNEN

Stemming

PUNT 13

TOEPASSING ARTIKEL 75 VAN DE PROVINCIEWET : PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK : BOUWKUNDIGE
AANPASSINGEN EN NIEUWE TECHNISCHE INSTALLATIES VAN HET BUITENZWEMBAD : AKTENEMING VAN DE
BESLISSING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 8 FEBRUARI 2001 OM DE OPDRACHT VIA EEN
ONDERHANDELINGSPROCEDURE ZONDER VOORAFGAANDELIJKE BEKENDMAKING TOE TE WIJZEN AAN DE NV
GOEDLEVEN UIT BRASSCHAAT

Akteneming

PUNT 14

RATTENBESTRIJDING OOST-VLAANDEREN (RATO) VZW : HERAANDUIDING VAN PROVINCIALE
VERTEGENWOORDIGERS MET IMPLICIET DE INTREKKING VAN HET PROVINCIERAADSBSLUIT VAN 17 JANUARI 2001
- ALGEMENE VERGADERING : AANDUIDING VAN MAXIMAAL 19 EFFECTIEVE LEDEN, WAARONDER ÉÉN
GEDEPUTEERDE
- RAAD VAN BESTUUR : AANDUIDING VAN MAXIMAAL 6 LEDEN, WAARONDER ÉÉN GEDEPUTEERDE (AAN TE DUIDEN
ONDER DE AANGEDUIDE VERTEGENWOORDIGERS IN DE ALGEMENE VERGADERING

De heer voorzitter

Normaliter moeten de vier jongste leden zich nu klaar houden voor het geval er een geheime stemming zou nodig kunnen zijn in verband met dit punt.
Kunnen de fractieleiders nu de namen doorgeven ?

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor de algemene vergadering en voor de raad van beheer dragen wij namens de VLD voor : de heren Guido De Padt en François De Ridder.

De heer voorzitter

De raad van beheer zou ik straks willen behandelen omdat er in feite twee geheime stemmingen mogelijk zijn.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij dragen voor : de heer Alexander Vercamer, gedeputeerde, en de dames Anne-Marie De Gussem en Nicole Van Duyse.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij blijven bij de vertegenwoordiger die wij vorige keer aangeduid hebben, want er is bij ons geen fout gebeurd, namelijk : de heer Wilfried Tortelboom.

De heer voorzitter

Tot daar de voordrachten voor de algemene vergadering van de rattenbestrijding.
Voor de raad van bestuur had ik graag ook de namen opgevraagd.
Hier gaat het om aanduiding van maximaal zes leden waaronder één gedeputeerde, aan te duiden onder de aangeduide vertegenwoordigers in de algemene vergadering.
Als we het op een even vlotte wijze kunnen afwerken, weze u bedankt.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat de VLD betreft : de heren Guido De Padt en François De Ridder.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij dragen voor : de heer Alexander Vercamer, gedeputeerde, en de dames Anne-Marie De Gussem en Nicole Van Duyse.

DEBATTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij dragen de heer Wilfried Tortelboom voor.

De heer voorzitter

Daarmee hebben we de zes namen. Iedereen vindt zich terug in deze namen ? Ja ?
Hiermee kunnen we dan punt 14 als afgehandeld beschouwen, waarvoor mijn dank.

PUNT 15

COMPTABILITEIT EN BEGROTING : IMPLEMENTATIE VAN EEN NIEUW FINANCIËEL SYSTEEM : GUNNING VIA EEN ONDERHANDELINGSPROCEDURE MET BEKENDMAKING EN GOEDKEURING VAN HET BESTEK

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik weet dat ik normaliter niets mag zeggen over het personeel, maar het goede mag ook wel eens gezegd worden.
Ik heb gisteren in de centrale commissie reeds gezegd - maar ik zeg het ook graag op de raad - dat ik zeer onder de indruk was, tweemaal na elkaar reeds, van de prachtige uiteenzetting van de ontvanger van de provincie, die ik niet bij naam noem, maar die u welbekend is.
Ik was zeer onder de indruk.
De man heeft niet alleen een zeer sterke inhoud naar voor gebracht, maar kan het ook – en dat is zeldzaam in dat beroep – didactisch-pedagogisch zeer goed brengen. Voor leken, zoals de meesten van ons, is dat niet onbelangrijk.
Ik vond het een verrijking voor de 1^e commissie.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Fractievoorzitter Lootens.
Als het zeer goed is mag het ook wel gezegd worden in het halfroond.

Stemming

PUNT 16

VOORSTEL, INGEDIEND DOOR DE HEER MARIO PAUWELS, TOT WIJZIGING VAN HET PROVINCIAAL REGLEMENT VOOR AANVULLENDE LENINGEN VOOR HET KOPEN, BOUWEN EN VERBOUWEN VAN WONINGEN IN OOST-VLAANDEREN

De heer Pauwels

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan kort zijn.
Het voorstel tot wijziging, zoals u het kon vinden als bijlage bij de agenda van deze zitting, handelt inderdaad over het verlenen van een aanvullende provinciale lening aan mensen die een huis kopen, bouwen of verbouwen in Oost-Vlaanderen.
U zal uit de bijlage hebben kunnen afleiden, Geachte Collega's, dat de criteria of zo u wil, de voorwaarden om van deze maatregel te kunnen genieten heden ten dage eigenlijk voorbijgestreefd zijn. Kort kan ik zeggen dat het gaat over het gezamenlijk belastbaar inkomen dat gesteld is op 1 200 000 BEF.
Het tweede criterium gaat over de geschatte verkoopwaarde van de woningen die ligt op 4 500 000 BEF
U zal met mij vaststellen, zoals u in de nota kunt lezen, dat de geschatte verkoopwaarde van de woningen momenteel gemiddeld ligt op ongeveer 5 500 000 BEF.

Wat het gezamenlijk belastbaar inkomen betreft is het zo dat men hier een ander criterium hanteert dan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

In die zin bestaat mijn voorstel erin om wat de geschatte verkoopwaarde van de woningen betreft na te kijken of wij niet naar de werkelijke verkoopprijs kunnen gaan en of wij niet dezelfde inkomensgrenzen kunnen hanteren als de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Zoals afgesproken in de 3^e commissie kan ik mij akkoord verklaren om dit voorstel te bespreken in deze commissie. En ik heb van de bevoegde gedeputeerde vernomen dat dit voorstel ook de aanleiding zou kunnen zijn om een paar andere provinciale reglementen mee te nemen in de besprekingen.

Ik meen uit de korte bespreking te hebben kunnen afleiden dat de bevoegde gedeputeerde mijn voorstel niet ongenegen zou zijn. Ik ga er dan ook mee akkoord om het voorstel naar de 3^e commissie te verwijzen. Ik hoop alleen dat het voorstel daardoor geen administratieve of stille dood sterft.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Heel kort.

Ik denk dat het een waardevol voorstel is, maar dat het grondig moet getoetst worden aan een aantal andere reglementen. Het zal in ieder geval geen stille of administratieve dood sterven.

Dank u.

PUNT 17

INTERPELLATIE VAN DE HEER P. VAN AUTREVE BETREFFENDE DE ONDERSTEUNING VAN GEMEENTEN DOOR DE PROVINCIE BIJ HET ONTWIKKELEN EN ONDERHOUDEN VAN GEMEENTELIJKE WEBSITES

De heer Van Autreve

Voorzitter, Collega's,

De woorden e-mail, e-commerce, e-business, e-learning, e-fund en e-government zijn al volop in onze woordenschat doorgedrongen. Alhoewel zeker nog niet iedereen overtuigd is van het nut en de meerwaarde van deze elektronische vooruitgang, mogen we er zeker niet blind voor blijven. De elektronische informatiesnelweg is volgens onze fractie wel degelijk een ideaal middel om de openbaarheid van bestuur en het contact met de burger te verbeteren, maar uiteraard niet de enige.

Op 20 februari van dit jaar verscheen in Het Nieuwsblad een artikel waarbij 134 Vlaamse gemeentelijke websites onder de loep werden genomen. De journalisten bekeken de lay-out, maar ook de kwaliteit en de hoeveelheid van informatie en of die up-to-date was. Ze gingen ondermeer na of het nieuwe gemeentebestuur al on line stond, of de evenementenkalenders nauwkeurig waren bijgewerkt, enz. Ook extra's als uitgebreide zoekfuncties, vacatures, stratenplannen en multimediapresentaties leverden meer punten op. Dode links en verkeerd taalgebruik kostten dan weer punten.

De uitkomst van hun onderzoek was dat, als je alle criteria samen neemt, de gemiddelde kwaliteit van die sites meevalt. De winnaar van dit onderzoek was Gent, gevolgd door Kruibeke en Antwerpen. Het is echter bedroevend dat niet eens de helft van de Vlaamse gemeenten een eigen website heeft. Voor Oost-Vlaanderen is dat slechts 36.9 %. In 28 % van de onderzochte gemeenten is de burgemeester per e-mail bereikbaar. 16 gemeenten bezitten een e-loket waarbij de verschillende administratieve diensten met elektronische post bereikbaar zijn. Positief is dat vele gemeenten over een meldingskaart beschikken. Inwoners kunnen hiermee hun klachten over losliggende stoeptegels of graffiti kwijt. Eén van de conclusies van de onderzoekers was dat er op het gebied van interactiviteit nog wat extra inspanningen kunnen worden gedaan. Vooral de burgemeesters zouden een inspanning moeten doen om elektronisch bereikbaar te zijn voor hun kiezers.

Als je een lijst van 134 gemeenten voor je liggen hebt, dan is het zeer aanlokkelijk om zelf eens op het fameuze net te gaan surfen. Ik heb 15 Oost-Vlaamse gemeentelijke websites bezocht en heb vooral nagekeken of de agenda van de gemeenteraad gepubliceerd was en of de verslagen van diezelfde gemeenteraad verschenen. Ik moet zeggen, op dat vlak scoort meer dan de helft van onze Oost-Vlaamse gemeenten ondermaats.

DEBATTEN

Voorzitter, Collega's,

Voor onze fractie is een gemeentelijke website in eerste instantie een middel tot betere communicatie met de bevolking. Laat het duidelijk zijn : Agalev is er geen voorstander van om enkel elektronisch te communiceren, maar in de toekomst wordt het e-verkeer zeer belangrijk. Het heeft naast een verhoging van de openbaarheid van bestuur ook nog een aantal andere voordelen, zoals o.a. een aanzienlijke vermindering van de drukkosten voor allerlei informatiefolders. Toch zijn wij ervan overtuigd dat het voor vele kleinere gemeenten nog steeds een zware dobber is om een website te ontwikkelen en vooral om ze te onderhouden. Een site is nooit af. Hij moet steeds aangepast en vernieuwd worden.

Volgens de Agalev-fractie zou de provincie hier een ondersteunende rol kunnen vervullen. Wij denken hierbij niet aan financiële middelen, maar eerder aan een opleiding voor gemeentelijke ambtenaren. Er bestaan relatief eenvoudige software-pakketten waarmee men zelf een site kan ontwikkelen of, en dit is misschien nog beter, men zou kunnen opteren om een soort model of format te maken. Dit sjabloon zou dan voor alle gemeenten die het gebruiken, gelijk zijn, maar de inhoud kan naar eigen creativiteit verwerkt worden. Er bestaat een vergelijkbaar initiatief in de regio Kortrijk waar een aantal gemeenten zich verenigd hebben en ongeveer dezelfde website bezitten, uiteraard met een eigen invulling.

Voorzitter, Collega's,

Als je even de tijd neemt om een aantal gemeentelijke websites te bezoeken, dan merk je dat men in sommige gevallen wel een site wil hebben, maar blijkbaar nooit ernstig over de inhoud nagedacht heeft. Tijdens mijn surftocht heb ik ook eens nagekeken welke links er aanwezig waren en - zoals een goed provincieraadslid betaamt, de wijze woorden van de voorzitter indachtig - in het bijzonder of er een link was met de provincie. Toegegeven, dit was het meest aangename onderdeel van het internetexperiment. Ik ga niet alle gemeenten overlopen, maar ik wil jullie toch een paar zaken niet onthouden.

Ik vond op de site van Deinze dat op 7 maart 2001 de braadkippen (1.8 kg) 39 tot 40 BEF kostten en een konijn 95 BEF. Maar er was geen link met de provincie.

In Kruishoutem kan je 100 witschalige eieren kopen met een gewicht van 57.50 gram voor de prijs van 193 BEF. 100 bruinschalige eieren met eenzelfde gewicht kosten slechts 182 BEF. Ook hier was onze provinciale website nergens te bespeuren.

Burgemeester De Padt zal het mij niet kwalijk nemen dat ik bij het aanklikken van Geraardsbergen hoge verwachtingen had. Ik was ervan overtuigd dat hier zeker een link met de provincie te vinden zou zijn. Helaas, het enige wat mij aan deze raad en het bestuur herinnerde was de wandelclub De Padstappers die hun jaarlijkse Mannekepistocht organiseren.

Gelach

In Oosterzele heeft men wél een link met de provincie. Ik vroeg me echter af hoe lang het zou duren vooraleer je van Oosterzele op de provinciale website geraakt. Héél lang, want bij het aanklikken van de provincie Oost-Vlaanderen krijg je het bericht "de pagina kan niet worden weergegeven".

Met wat extra zoekwerk is het mij wel gelukt om één link te vinden met het provinciaal beleid. Gent is blijkbaar de terechte winnaar geworden in het onderzoek van het Nieuwsblad.

Voorzitter, Collega's,

Samengevat vraag ik aan de betrokken gedeputeerde om na te gaan of de provincie via de bestuursacademie een initiatief kan nemen om een opleiding te voorzien voor het ontwerpen en onderhouden van gemeentelijke websites en eventueel daaraan gekoppeld het uitwerken van een model van een gemeentelijke website. Hierdoor wordt de aanmaak en het onderhoud van een website voor alle gemeenten mogelijk en zal de openbaarheid van bestuur en het contact met de burger in Oost-Vlaanderen alleen maar groter worden.

Tot slot nog een oproep aan alle collega's en in het bijzonder aan zij die deel uitmaken van het beleid in hun gemeente om aan te dringen op een link met onze provinciale website.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega.

Meteen mijn dank aan eerste ondervoorzitter Paul Beeckman voor de vervanging. Ik ben om professionele redenen in Dendermonde moeten blijven. Ondertussen werd ik ook ingelicht over de huidige stand van zaken. Mijn dank ook aan de raad voor het begrip.

Vraagt iemand het woord over de interpellatie van collega Van Autreve ? Niemand ? Dan heeft gedeputeerde Van Gaeveren het woord.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Voorzitter, Collega's,

Collega Van Autreve heeft inderdaad gelijk wanneer hij vaststelt dat het op dit ogenblik pover gesteld is met de gemeentelijke websites. Een groot aantal gemeenten slaagt er op dit ogenblik niet in een degelijke website te construeren en als dusdanig te onderhouden.

Het beschikken over een goede website wordt voor een gemeente steeds belangrijker : zonder een dergelijk instrument zal de informatiedoorstroming naar en de communicatie met de burger inderdaad ernstig worden belemmerd. E-governement heeft voor de gemeente bovendien niet enkel te maken met haar relatie tot de burger, maar ook met haar relatie tot de hogere overheden : zonder efficiënte informatiedoorstroming van en naar die hogere overheden kan de relatie met de burger in het gedrang komen.

Het is wel degelijk de bedoeling dat de provincie de gemeenten hierbij gaat ondersteunen. Maar of dit door middel van opleiding van gemeentelijke ambtenaren dient te gebeuren, is de vraag. Om gemeentelijke ambtenaren te kunnen opleiden in het bouwen en onderhouden van een website moeten er eerst gemeentelijke ambtenaren hiertoe worden vrijgesteld, moet de gemeente over een eigen moderne interne informatica-structuur beschikken, moet er de mogelijkheid zijn die website in te bedden in de eigen administratie, moet de eigen organisatie kunnen meegroeien met die nieuwe middelen. Dit is niet altijd evident. Het is al te eenvoudig om te zeggen dat het bezorgen van een softwarepakket en opleiding aan een gemeentelijk ambtenaar kan leiden tot een gemeentelijke website. Er is meer voor nodig.

Een gemeente kan het zich niet permitteren de website gewoon als "presentiekaartje" te beschouwen, iets dat iedereen heeft en dus ook maar voor de eigen gemeente moet bestaan. Wanneer de ambtenaren er zèlf geen toegang toe hebben, wanneer er geen eigen e-mailadressen bestaan, als die website niet interactief is met de eigen administratie, dan heeft dit alles weinig nut. Daarom zou ik willen zeggen dat het dossier verengen tot louter het geven van een cursus "Hoe bouw ik een website" niet aangewezen is. Ik denk trouwens dat een dergelijke cursus op dit ogenblik overal kan gevolgd worden en dat het eigenlijk geen kerntaak is van de provincie. Weliswaar kunnen een aantal suggesties via onze bestuursacademie gegeven worden.

De ondersteuning.

Ik denk dat wij in het verleden hiertoe reeds verschillende aanzetten hebben gegeven. Hierbij denk ik dan aan het Ovinobproject waardoor de catalogi van de gemeentelijke bibliotheken raadpleegbaar zijn op het internet en aan het project provinciale milieudatabank dat ervoor zorgt dat de Vlaamse vergunningen te raadplegen zijn op het internet en dat die eveneens doorstromen naar de Vlaamse gemeenschap. Maar willen wij op korte termijn e-government doen slagen, dan zal het inderdaad nodig zijn dat wij, en dan denk ik vooral aan de kleinste gemeenten, de nodige ondersteuning bieden.

De eerste stappen tot verdere ondersteuning van de gemeenten bij het e-governmentgebeuren zijn reeds genomen :

- Op 23 februari jongstleden op de provinciale infonamiddag waar de Vlaamse Landmaatschappij zich kwam voorstellen aan de gemeentelijke beleidsverantwoordelijken, werd aangekondigd dat de provincie hiertoe op korte termijn initiatieven zal ontwikkelen. U hebt waarschijnlijk de tekst van de spreekbeurt hierover gekregen, samen met de uitnodiging voor de vergadering van 25 maart 2001.
- Op 25 maart 2001 is er een bijeenkomst van de provinciale en gemeentelijke beleids- en andere verantwoordelijken inzake informatica, geografische informatiesystemen en ruimtelijke ordening waar enkele samenwerkingsmogelijkheden zullen worden toegelicht en waar concrete afspraken hierover zullen worden gemaakt.
- Op 9 maart jongstleden besprak de groep van gemeentelijke informatieambtenaren de website-problematiek. Er werd eveneens afgesproken dat gemeenten die niet over een website beschikken in afwachting daarvan op de provinciale website terecht kunnen. Er werd een werkgroep "website" opgericht met gemeentebesturen (zowel informatieambtenaren als technici) die een eigen website willen opzetten : ze zullen gemeenschappelijke problemen aanpakken, waarbij ze beroep zullen doen op de ervaringen en expertise van de collega's.

DEBATTEN

U hoort het, Collega, we zijn volop bezig met de e-governmentproblematiek en zullen daarbij de nodige logistieke en budgettaire voorzieningen treffen om gemeentebesturen hierbij te ondersteunen. Ik denk dat het een belangrijke taak van de provincie is om in eerste instantie al een forum te bieden waar de gemeenten voor hun diverse problematieken terecht kunnen en dat wij dan voor een coördinatie kunnen instaan. Trouwens, in de beleidsverklaring die we binnenkort bespreken, wordt hieraan expliciet aandacht besteed.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Akkoord met deze stand van het debat. Het antwoord was inderdaad conform de vraagstelling denk ik.

We gaan over naar de volgende vraagstelling, Mevrouw Storms, betreffende de samenstelling van de protocollijst. Mevrouw Storms is hoffelijk, zij heeft gisteren al verwittigd dat zij, gelet op de evolutie van het probleem, afstand zal doen van haar vraag. Is dat de juiste samenvatting? Dat is een heel sportieve en verantwoorde houding wat zowel de indiening van de vraag als de terugtrekking betrof. Dank u, Mevrouw Storms.

PUNT 19

INTERPELLATIE VAN DE HEER M. JORIS BETREFFENDE HET COLLOQUIUM BUSINESS CHINA VAN 13 MAART 2001

De heer Joris

Zakenlui die handel drijven hebben altijd een éénduidig en duidelijk en ondubbelzinning discours. Hun doel is : winst maken. Dat is amoreel, maar het is tenminste niet hypocriet. We weten waarom zij handel drijven en ze draaien daarvoor niet rond de pot en ze trekken zich van morele overwegingen en mensenrechten en democratie niks aan, daarvoor zijn het ook zakenlui en geen ethici, geen bisschoppen, geen politici.

De politiek heeft echter over de binding tussen handel, culturele uitwisseling en toerisme enerzijds en democratie en mensenrechten anderzijds een héél dubbel discours. Bijna twee totaal verschillende, totaal tegenstrijdige discours. Als het in hun kraam te pas komt, zullen ze de ene keer handel met een onmenselijk dictatoriaal regime verantwoorden door te zeggen dat handel, culturele uitwisseling, contacten en openheid de scherpe kantjes zullen weghalen van dat regime. Als die mensen relaties met de rest van de wereld onderhouden, dan zullen zij op de duur minder extreem worden, minder onderdrukken, minder doodschieten en minder folteren. Dat is mogelijk, ik geloof dat niet echt, maar dat zou een eerlijk discours kunnen zijn. Op andere momenten echter, als het in hun andere politieke kraam past, zeggen ze dat handel, culturele uitwisseling, toerisme en economische contacten een regime legitimeren, dat die het regime versterken, dat ze hierdoor dat regime laten volharden in de boosheid. Ook die redenering is heel goed verdedigbaar en persoonlijk geloof ik dat die dichter bij de realiteit aanleunt dan de eerste. Welke van de twee redeneringen men ook aanneemt, ik denk dat het voor het geachte publiek, voor de toehoorders duidelijk zal zijn dat ze niet allebei correct kunnen zijn. Het gaat niet op de ene keer als het bijvoorbeeld over Chili, Zuid-Afrika, Oostenrijk of Italië gaat, te argumenteren dat we met die regimes of die regeringen geen contact mogen onderhouden en geen handel mogen drijven omdat we hen niet willen steunen in hun nefaste politiek om de andere keer precies het omgekeerde te zeggen. En vandaar ook dat de promotie vanuit de provincie van de handel met China zeer ernstige ethische en politieke vragen doet rijzen.

Ik richt die vragen echter niet tot de zakenlui, want ik denk dat ik daar aan het verkeerde adres ben. Lenin zei ooit : "Die zullen zelfs de strop verkopen waarmee we hen zèlf zullen ophangen" en die kortzichtige houding vinden we in de zakenwereld helaas maar al te dikwijls terug.

Ik richt mij hier tot politici. Van politici mag men verwachten dat zij andere prioriteiten stellen dan alleen maar winst maken, dan alleen maar betere economische relaties, betere contracten, uitbreiding van de markt. Van politici in een democratisch verkozen orgaan zoals als de provincieraad mag men veronderstellen dat zij ook rekening houden met het democratisch gehalte van hun handelspartners, dat zij ook rekening houden met de mensenrechten en de naleving of de schending daarvan. En als men die logica aanvaardt, dan is het promoten van handel met een communistische diktatuur als China absoluut onaanvaardbaar.

Ik weet best dat als we alleen maar handel mogen drijven met landen die volmaakte democratieën zijn en die geen enkel mensenrecht schenden, we de boeken mogen sluiten. Dan kunnen we nergens ter wereld of in elk geval nergens buiten Europa nog handel drijven. Maar ik denk wel dat we mogen afzien van het promoten van handelscontacten met regimes die ronduit genocidaal zijn.

Toen de Chinezen in 1950 Tibet binnenvielen, zijn ze begonnen met een regelrechte uitroeiingspolitiek, een genocide met als doel het volk etnisch en cultureel te vernietigen. Niet de klassieke massamoorden die in vele oorlogen voorkomen, maar het uitroeien van de Tibetanen. Door hen te verhongeren, door hen te bombarderen, door hen massaal onder dwang te steriliseren, door hen tot abortus te dwingen in de meest onmenselijke omstandigheden, door hen te gebruiken als proefkonijnen voor medische experimenten. Ik heb bijvoorbeeld één rapport gelezen waarin een vrouw getuigt hoe zij door een 10-tal Chinese studenten geneeskunde werd gebruikt als lesmateriaal voor het leren toepassen van ruggemerpunctie. De ene na de andere. Die vrouw was na die les tot aan het middel verlamd, maar in China is dat niet erg als dat met Tibetanen gebeurt. Dat zijn toch maar barbaren, achterlijke mensen, domme gelovigen die de zegeningen van het socialisme niet willen aanvaarden.

Een andere manier van uitroeiing was het platbombarderen van dorpen en kloosters, het vernietigen van het totale culturele patrimonium op een manier die niets moet onderdoen voor wat de Taliban nu in Afghanistan doen. Nergens is er zo'n verschrikkelijke beeldenstorm geweest waarbij eeuwenoude kunstschaten opzettelijk door de overheid werden vernietigd als in Tibet en als in China zèlf tijdens de Culturele Revolutie.

Het was niet genoeg dat de mensen vermoord werden, ze moesten ook nog vernederd worden vooraf. Het was niet genoeg dat Chinese soldaten Tibetaanse gevangenen fusilleerden en doodschoten, men vond er ook pervers genoeg in om andere Tibetanen te dwingen hun landgenoten te vermoorden. Die techniek werd "thamzin" genoemd. Ik denk dat niemand mijn Tibetaanse uitspraak zal corrigeren. Het doet er niet toe als het fout is. Het kwam erop neer dat degene die geëxecuteerd moest worden, verplicht werd op een podium te staan en dat men zijn kinderen of zijn echtgenote of zijn broer naar voren riep, ook op het podium liet klimmen en die laatste beval om het familielid af te maken door met een tang de neus en de oren af te rukken, in de buik te schieten of te overgieten met kokend water. Ze moesten het zèlf doen als ultieme vernedering. Met dat soort mensen gaan wij nu handel drijven. Met dat soort mensen gaan wij nu vriendschappelijke, economische relaties aanknopen. En het was niet alleen in Tibet dat daar die verschrikkelijke genocide is gepleegd, ook in China zèlf heerst nog altijd een brute, communistische dictatuur die in niets moet onderdoen voor die van Stalin of Ceausescu.

Ik weet het, er is héél véél veranderd sinds de dood van Mao. Er is héél véél veranderd op het gebied van economie, er is véél meer vrijheid om eigen ondernemingen op te starten, er is een véél grotere vrije markt. Dat is allemaal waar. Maar op het gebied van de échte vrijheden, de rechten van het individu, de mensenrechten, een onafhankelijke rechtspraak, het recht om oppositie te voeren, is er in China niets veranderd. Er is niets veranderd aan het onderdrukken van de godsdienstvrijheid. U herinnert zich allemaal dat er missionarissen 30 jaar in varkenskoten hebben gezeten wiens enige misdaad het was dat zij het protestantse of katholieke geloof hebben verkondigd. U herinnert zich heel recent de massale repressie tegen die brave, filosofische meditatiegroep Falun Gong. Staatsgevaarlijke individuen. Stel je voor zeg, bidden en mediteren, gruwelijk toch, onaanvaardbaar in een socialistische staat, nietwaar? U herinnert zich ongetwijfeld ook de manier waarop het studentenprotest op het T'ien-an-men plein is neergeslagen. En dat was niet 50 jaar geleden toen de Chinezen Tibet binnenvielen, dat was niet onder Mao, dat was onder de leiders die nu nog altijd aan de macht zijn. En het was niet alleen op het T'ien-an-men plein dat het leger toen honderden mensen heeft doodgeschoten en onder tanks verpletterd. Ik heb hier een boek van iemand die vooral in linkse kringen zeer bekend was, namelijk Harrison Salesbury. Hij schreef onder andere het beroemde "De 900 dagen van Leningrad". Hij heeft zich altijd zeer positief en lovend uitgelaten over Mao Tse-Toeng, over de Lange Mars, over de Chinese Revolutie.

DEBATTEN

Ten tijde van T'ien-an-men echter was hij in Peking en hij vertelt hoe hij met eigen ogen heeft gezien hoe een groep Chinezen, geen studenten, maar gewone Chinese burgers uit Peking naar een tankcolonne stapten. Ze gooiden geen stenen, ze gooiden geen molotovcocktails, ze wilden alleen met die soldaten praten om hen te vragen niet op de studenten te schieten. Ze hebben geen woord kunnen zeggen, ze werden met mitrailleurs neergemaaid voor ze hun mond konden opendoen. Elders kwamen duizenden en duizenden inwoners van Peking op straat om met een grote massa mensen de doortocht van de tanks naar het T'ien-an-men plein te versperren en ze werden uit elkaar geschoten met kanonvuur, men verspilde geen tijd met rubberen kogels of met traangas, maar simpelweg een paar salvo's met een tankkanon op die groep en de mensen stuiven natuurlijk uit elkaar. Met dat soort mensen gaat u nu vredig handel drijven.

Als ik uw eetlust voor vanavond niet wil bederven, ga ik niet vertellen over de manier waarop de Chinezen hun geboortebeperkingspolitiek afdwingen. Gedwongen abortussen en gedwongen sterilisaties vinden ze echter nog niet drastisch genoeg. Het moet ook nog gepaard gaan met regelrechte infanticide. Heel dikwijls ziet een vrouw die in een Chinese kliniek gaat bevallen, dat er naast haar bed een emmer water klaarstaat en dan weet ze heel goed waarvoor dat dient. Het is niet om de handen van de chirurg te wassen, maar om het kind te verdrinken. Het ongewenste onwettige kind, want je mag maar één kind per gezin hebben en als je daar van afwijkt, wordt het afgemaakt. Een andere manier om een onwettige boorling te doden is een naald in zijn fontanel steken. Dan sterft het ook. Met dat soort mensen gaat u handel drijven. Het spijt me indien ik sommige van u geschokt heb, maar dát is de realiteit van het hedendaagse China. Dat is de realiteit achter de mooie façade van nieuwe joint ventures en nieuwe bedrijven en economische liberalisering. Economische liberalisering is naast de kwestie, heeft er niks mee te maken als dat niet gepaard gaat met écht respect voor de mensenrechten, met échte democratisering, met échte liberalisering in de zin van individuele vrijheden. Als er in de Verenigde Staten een zesvoudig moordenaar wordt geëxecuteerd dan wordt daar op internet druk tegen geprotesteerd, er worden petitie's rondgegeven, er wordt politiek geageerd hoe schandelijk het is om een moordenaar te executeren. Hoe durven ze ! In China schiet men mensen dood voor pietluttigheden zoals belastingontduiking of zwarte handel. En als ze doodgeschoten zijn met een nekschot, dan staat er onmiddellijk iemand klaar om de vitale organen weg te snijden, want die zijn geld waard. China is een koploper in de handel in transplantatieorganen. Of u het graag hoort of niet, het is een feit. En ten slotte, maar ik maak mij geen illusies dat mijn argumenten indruk zullen maken, draait een flink deel van de Chinese economie nog altijd op dwangarbeid, op de goedkope, onbetaalde arbeid van miljoenen mensen die in de Lao Gaiying werkkampen gratis en voor niks als slaven producten produceren die ook naar Europa en naar andere werelddelen geëxporteerd worden.

En misschien, als al mijn morele argumentatie over mensenrechten geen indruk op u heeft gemaakt, zal ik nog proberen het met een laatste pragmatisch argument te doen. Zoals alle totalitaire staten, denken de Chinezen op heel lange termijn en zij zijn van plan om alle voordelen die zij uit handel met de Verenigde Staten of Europa halen ten slotte toe te spitsen op hun éne uiteindelijke doel : opnieuw, zoals 3000 jaar geleden, een leidende supermacht worden. En zich te wreken voor de vernederingen die hen in de 19e eeuw door de barbaarse volkeren, wij onder andere, zijn aangedaan. Want zo zien zij de wereld. De technologie, de computers, camera's, hi-tech die wij hen nu verkopen, waarvan wij denken dat het voor burgerlijke doeleinden gebruikt zal worden, zal door hun militair industrieel apparaat onmiddellijk worden bestudeerd en voor militaire toepassingen gebruikt worden. En als er binnen 20 of 50 jaar een Chinese kernraket op Taiwan, Israël of Indië wordt afgeschoten, dan zult u misschien met enige wroeging kunnen denken dat wij ons kleine steentje hebben bijgedragen aan de technologie waarmee die raket gebouwd is. Ik weet het, er is één heel krachtig antwoord om heel mijn betoog onder tafel te vegen en dat is : "Als wij het niet doen, dan doet een ander het. Als wij ze niet verkopen, die technologie, dan zullen de Japanners het doen, de Amerikanen, de Canadezen of de Russen. Dus waarom niet "

Ik vind dat een heel zielig argument, want dat is precies het argument waarmee eeuwenlang wapenhandelaars, drughandelaars, slavenhandelaars hun vunzige trafiek hebben goedgepraat. Dat was ook het argument van de fabrieksbazen die kinderen in hun bedrijven en hun mijnen lieten werken in de 19^e eeuw. Het eeuwige argument om de verantwoordelijkheid af te wimpelen : "Als wij het niet doen, dan doet een ander het. En als ik de gevangene niet doodschiet, dan zal een andere hem doodschieten. En als ik ongehoorzaam ben aan een immoreel bevel, dan zal een ander het wel uitvoeren. En als ik die wapens niet verkoop of dat gifgas niet lever, dan zal een ander het wel leveren.", maar intussen strijken we wèl de winst op.

Dank u.

De heer voorzitter

Goed. Dank u, Mijnheer Joris. Voor ik de eerste gedeputeerde het woord geef, zal ik gebruik maken van artikel 8 van het reglement. De belangrijke toespraak van mijnheer Joris zal in intellectuele eerlijkheid niet lijden wanneer ik, het evenwicht van het debat bepalend, bij de totalitaire staten/regimes Stalin en Ceausescu, nog volgende namen voeg : Hitler, Franco, Pinochet, Zuid-Afrika vóór Mandela, Mussolini. Ik zie u aarzelend knikken.

Het woord is aan de eerste gedeputeerde na mijn bepaling van de stand van het debat.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Toen ik luisterde naar de schrikbeelden die de collega op ons afstuurde, dacht ik heel even dat ik een oorlogsverslag hoorde over wat er in Rusland is gebeurd in het begin van de jaren '40. Het lijkt wel of onze collega verslagen heeft doorgenomen of een boek gelezen heeft over het oorlogsleed in het Oosten in die pijnlijke jaren. Het probleem van de mensenrechten, Collega, overstijgt uiteraard het probleem van China. Het is momenteel een probleem in meer dan 100 landen op de wereld. In het begin van de jaren '40 stonden wij tegenover een dictatuur die de oorlog verklaard had aan zowat de rest van de wereld. Wanneer we het nu hebben over China, dan hebben we het over een mastodont waar meer dan 20 % van de wereldbevolking woont, in soms niet al te goede omstandigheden, maar waar een evolutie aan de gang is. Waar onmiskenbaar een dictatoriaal regime bestaat en waar een groot deel van de wereld zich de vraag stelt hoe ze zich moet gedragen tegenover dat regime. Is het goed dat zo'n regime, zo'n mastodont afgezonderd wordt, zonder contact met de rest van de wereld en het democratische deel van de wereld ? Een regime dat geen enkel model heeft waarnaar het zich kan vormen om een proces te doorlopen in de goede richting. Moeten we dus inderdaad opteren voor die afzondering en de ontwikkeling van de eigen dynamiek laten doorgaan ? Dynamiek die inderdaad geleid wordt door een dictatuur. Of moeten we opteren voor openheid en contact, opteren voor een methodiek die daar verbetering in kan brengen, weliswaar wetende dat dat regime een dictatoriaal regime is, dat er zaken gebeuren die verkeerd zijn ? En ongetwijfeld, dat is altijd zo geweest, zijn de handelscontacten de meest bindende contacten, de eerste contacten die gelegd worden.

Inderdaad, de samenwerking met de provincie Hebei had van bij de aanvang een economische finaliteit en steunde op de overtuiging dat de provincie een nuttige schakel kon zijn in de ontwikkeling van zakelijke contacten in het belang van het eigen Oost-Vlaamse bedrijfsleven. De provincie volgde hierin geen ander spoor dan datgene dat door alle andere Westerse landen ten aanzien van economische contacten met China werd/wordt gevolgd. Het was tevens onze overtuiging dat de veelvuldige contacten in China, maar ook hier in Vlaanderen naar aanleiding van wisseling van delegaties, docenten, kunstenaars, enz., zouden bijdragen tot meer openheid en de kans zouden bieden de aandacht te vestigen op verschillen in visie, ook op vlak van politieke en sociale waarden. Ik kan trouwens verwijzen naar de uitdrukkelijke boodschappen in die zin die door de heer gouverneur werden geformuleerd in diverse toespraken bij officiële ontvangsten.

Met deze benadering staan we niet alleen. We bevinden ons zelfs in zeer goed gezelschap als de discussie gaat over het respecteren van mensenrechten. Eén in dit verband toch onverdachte bron als Amnesty International pleit immers nadrukkelijk om zeker niet te opteren voor een isolatiepolitiek, maar juist gebruik te maken van meer openheid om via voorbeeldeffecten - eerder dan via de opgeheven vingermethode die u hanteert, het is eigenlijk meer dan een opgeheven vingermethode - de aandacht te vestigen op verschillen in visie. Maar u bent het ook al niet eens met de visie van Amnesty International op de doodstraf in zogezegd democratische landen, dus denk ik dat u het ook met deze visie niet eens zult zijn. Het is een vaststelling dat de veelvuldigheid van de contacten en uitwisselingen, de aanwezigheid van buitenlandse bedrijven met hun cultuur inderdaad het veranderingsproces van binnenuit kunnen bevorderen. Meer welvaart - al zijn de beneficianten van die welvaart voorlopig nog beperkt - brengt de discussie en verandering op gang. Het is China trouwens ook duidelijk geworden dat meer economische relaties (dan verwijs ik naar de discussie in verband met de toetreding tot de WTO) inderdaad ook voor hen het aantal vragen niet doet verminderen, maar juist vergroten.

DEBATTEN

Dat is dus een keuze die men maakt. Men aanvaardt het contact, men stelt de mensenrechten bespreekbaar, men haalt de zaak aan en men zondert niet af, men loopt het gevaar niet dat daar inderdaad binnen die gordel van afzondering een boosaardige reus groeit zoals u daar schetst die een gevaar zou vormen voor de rest van de wereld.

Nog één opmerking ten slotte. U hebt het over de gedifferentieerde behandeling wanneer het over de mensenrechten gaat, wanneer het over de verschillende staten gaat. Ik denk dat wanneer het over mensenrechten gaat, men niet alle landen op dezelfde manier kan behandelen. Dat lijkt misschien binnen uw manier van denken zeer eigenaardig, maar ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat wanneer we vaststellen dat zich gevaarlijke ondemocratische tendensen zouden beginnen aftekenen in democratische regimes die bijvoorbeeld tot onze eigen Europese unie behoren, we daar op een geheel andere manier moeten reageren dan wanneer we staan voor erkende dictaturen waar we trachten een democratiseringsproces te bevorderen. Dus ik zou zeggen : differentiatie in aanpak, zeker, want de gevallen zijn totaal anders en tegenover democratie in gevaar moet men anders staan dan tegenover een dictatuur waar men een democratiseringsproces hoopt te bevorderen.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, mijn antwoord.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u voor dit uitstekende antwoord, Mijnheer de eerste Gedeputeerde.

De heer Joris

Zou het niet eerlijker zijn om ronduit te zeggen dat die differentiatie die u zo mooi aanbrengt, gewoon hiertoe terug te brengen is : als wij in een bepaald land mooie contracten kunnen afsluiten, dan zijn we pragmatisch en hanteren we uw discours van openheid en het zalvende effect en als we in een bepaald land geen goeie contracten kunnen hebben, als we daar economisch niet veel te rapen hebben, dan zijn we idealistisch en passen we de nobele principes toe en zeggen we : "Wij willen met u niks te maken hebben".

Ik bespeur bovendien in uw verschillende benadering van het concept mensenrechten een verbazend soort eurocentrisme. Moet ik daar misschien uit verstaan dat een Chinees die men een bajonet in zijn buik steekt minder lijdt dan een Europeaan ? Is het schenden van mensenrechten waarvan de Europeanen het slachtoffer zijn minder wreedaardig of minder erg dan schending van mensenrechten waarvan Aziaten, Afrikanen of Zuid-Amerikanen het slachtoffer zijn ? Als men dat soort relativisme wilt doortrekken dan komt men tot zeer gevaarlijke afwijkingen. Ik hoop dat dat niet uw bedoeling was.

Als het anderzijds uw bedoeling was te suggereren dat u de mensenrechten wel degelijk via het wapen van de handel, via het drukkingsmiddel van de handel centraal probeert te stellen, dan vraag ik mij af waarom gisteren op het colloquium geen woord over de mensenrechten is gezegd ? Als het de bedoeling is handel als een drukkingsmiddel te gebruiken - hetgeen een verstandige machiavellistische en haalbare oplossing is - dan lijkt het mij vanzelfsprekend dat er voorafgaandelijk voorwaarden gesteld worden, dat er gezegd wordt dat we hen niet zullen isoleren en dat we wel degelijk handel willen drijven, maar onder een aantal condities. Er kan bijvoorbeeld gevraagd worden om de troepen uit Tibet terug te trekken, om een aantal dissidenten vrij te laten of om een aantal garanties te geven. Op die manier kan er ook met de Chinezen, zelfs met de bloedigste dictator, heel pragmatisch onderhandeld worden op basis van "voor wat, hoort wat". Dat begrijpt zelfs de grootste schurk. Maar als wij niet de moed hebben om zèlf voorwaarden te stellen, dan gaan we er nooit komen. Als het alleen maar vrijblijvende prietpraat is over mensenrechten, dan laat u het maar beter. In de politiek - laat ons elkaar niets wijsmaken - wordt er maar geluisterd als er een stok achter de deur is. Wij hebben met de economische macht die we hebben een flinke stok achter de deur. Gebruik hem dan.

Het laatste argument is dat de ontwikkeling van een vijandige en tegen de hele wereld gerichte dictatuur kan worden voorkomen door met die mensen handel te drijven en diplomatieke relaties op te bouwen, enz. Ik meen dat de geschiedenis, ook in Europa, vol zit met tegenvoorbeelden. Ik heb die redenering in de jaren '20 tegenover de Sovjet-Unie van Lenin gelezen, ik heb dezelfde redenering gelezen toen de dictaturen in Centraal-Europa onder leiding van Hitler en Mussolini naar voren kwamen. Men hanteerde toen precies dezelfde argumenten : "Ja, nu zijn ze nog heel woest, maar laat ons diplomatiek contact onderhouden, laat ons handel drijven, en je zult zien dat alles zich zal stabiliseren, dat alles minder erg zal worden". Terwijl het van kwaad naar erger ging.

Ten slotte, wat de vergelijking met de Sovjet-Unie in 1941 hierbij kwam doen, is mij totaal onduidelijk. China heeft voor de misdrijven die het nu tegen de mensheid pleegt zelfs niet het heel povere en heel onvoldoende excuus dat het in oorlog is. Dat is geen excuus voor alle misdrijven en alle massamoorden, maar soms kan een oorlogssituatie een tikje een verzachtende omstandigheid zijn. Dan gebeuren er in alle landen, ook de democratische, zaken die in vreedstijd niet zouden gebeuren. Wat er nu in China allemaal gebeurt, is juist zo extra schrikwekkend omdat het klaarblijkelijk de normale, stabiele vredestoestand is. En u hebt gelijk, in vele opzichten is vrede onder het communisme in China al bijna even erg als oorlog tussen andere landen.

Dank u.

De heer Liebaut

De tussenkomst van mijnheer Joris is natuurlijk van aard om alle democraten en misschien dan toch in het bijzonder de christen-democraten, gezien zijn allusies op de kerkvervolging in China, op te zadelen met een slecht geweten. Het is natuurlijk niet de eerste keer dat we een dergelijk debat in deze raad meemaken. De problematiek van de contacten met China duikt hier om de haverklap op. Er gaat geen jaar voorbij of het wordt hier ter discussie gesteld.

Ondanks het uitstekende antwoord van de heer gedeputeerde op de indrukwekkende tussenkomst van mijnheer Joris, blijft er inderdaad toch zoiets nazinderen van : "Zijn wij niet degenen die door het bewilligen van die contacten - het goedkeuren ervan als raadslid - uiteindelijk meewerken aan de voortzetting van dat schandelijke regime" ? Voorzitter, als de collega daarnet in zijn repliek de vergelijking maakt tussen de contacten die vanuit de democratieën zijn onderhouden met de regimes van Hitler en Mussolini in de jaren '30, dan vergist hij zich in die zin dat er inderdaad drukke contacten waren, ook economische, maar dat het telkens gebeurde - en de historici hebben dat onderzocht - vanuit een houding van onderdanigheid en inschikkelijkheid, van sympathie met het regime. Het is niet plezant voor mensen die patriottisch denken om dat te vernemen, maar de Belgische staatsveiligheid heeft tot en met 10 mei 1940 druk samengewerkt met de Gestapo en communisten en joden die het nazi-regime ontvlucht zijn door diezelfde staatsveiligheid tot en met 10 mei 1940 opnieuw over de grens gezet richting Duitsland. Ik geloof niet dat wij vandaag die houding van onderdanigheid en inschikkelijkheid ten overstaan van dat regime aannemen. Wij nemen binnen deze raad op geen enkel moment de houding aan van waardering of goedkeuring van het regime en ik vermoed ook niet vanuit de deputatie, zelfs niet vanuit de deputatie op reis. Wij hebben in deze raad altijd uitdrukkelijk gesteld : wij gaan deze contacten goedkeuren, aanmoedigen, maar zonder dat dit inhoudt - en alle fracties hebben dat gezegd - dat wij ook maar enigszins het politiek regime daar zouden aanvaarden, zouden goedkeuren.

Mijnheer de collega zegt : het gaat om winst, het gaat om economie. Dat is inderdaad juist, maar dat is toch maar een deel van het aspect. Wij hebben er als raad uitdrukkelijk op gestaan - en de deputatie voert dit ook zo uit - dat er een soort pluriformiteit is in deze contacten, namelijk : culturele contacten, onderwijs, enz. waardoor dit uiteindelijk een veelvoud van mogelijkheden biedt om ideeën vanuit het Westen te laten infiltreren binnen dit regime.

Het is zo, Collega Joris, dat de opening van economische contacten met de Sovjet-Unie uiteindelijk geleid hebben tot het installeren van het begin van het einde van het sovjetregime. Op een moment dat de Sovjet-Unie de grens opengezet heeft voor economische relaties met het Westen betekent dat, en we weten dat vandaag, het begin van het einde van het regime. En ik denk dat alle democraten bijzonder verheugd geweest zijn over het feit dat recent Noord-Korea ook zijn grenzen heeft geopend voor contacten met Zuid-Korea. Collega, ik denk dat wij geen enkele reden hebben om het slechte geweten te aanvaarden dat u ons aanbiedt.

Wij keuren het regime niet goed, wij hopen alleen maar dat Oost-Vlaanderen door zijn contacten uiteindelijk iets bijdraagt, het zal uiteraard niet veel zijn, aan het beëindigen van dat regime.

DEBATTEN

Mag ik u eraan herinneren, Collega, dat Amnesty uitgerekend heeft dat 145 landen van de 165 de mensenrechten niet volledig respecteren. Als we dus uw redenering zouden overnemen dan wordt onze wereld toch wel bijzonder klein.

Applaus

De heer Maes

Voorzitter, Collega's,

Ik heb mijnheer Joris op een bepaald moment horen zeggen dat belastingontduiking een pietluttigheid is. Eerlijk gezegd, als dat de opvatting is van een verkozene van een democratische partij hier in de provincieraad, dan stemt mij zijn standpunt en dat van zijn partij rond fiscale fraude, belastingontduiking zeer sterk tot nadenken.

Dank u.

De heer voorzitter

Dankuwel. Mijnheer Joris, u heeft tweemaal het woord gehad. Het is voldoende. We zijn voldoende voorgelicht. U mag het niet als een persoonlijk feit opnemen, het is een ironische opmerking van collega Maes.

Men deelt mij mee dat de gouverneur verontschuldigd is.

Ik wil er trouwens bij herhaling en in aansluiting op wat fractieleider Liebaut heeft gezegd aan toevoegen dat de gouverneur op de missies het thema van de mensenrechten ter sprake heeft gebracht. Mijnheer de eerste Gedeputeerde, u heeft het ook in herinnering gebracht en het is ook in het liber amicorum opgenomen van 1995. Professor Johan Erauw die de zorg heeft gehad voor de juristenvorming heeft me erop gewezen hoezeer de invloed op de ideeën over de rechtsstaat aanwezig zijn.

Steeds in toepassing van artikel 8 vanwege een voorzitter die nooit deelneemt, zoals velen onder ons, Mijnheer de Fractie leider, aan enige manifestatie in dat verband en ook gisteren niet, maar die wel het evenwicht in het debat, de stand van het debat wil bepalen.

PUNT 20

INTERPELLATIE VAN DE HEER B. STEVENHEYDENS : "DE VOORSTELLEN IN DE LANGETERMIJNVISIE SCHELDE-ESTUARIUM EN DE ACTUALISATIE VAN HET SIGMAPLAN BETEKENEN EEN AANSLAG OP HET WAASLAND EN DE LANDBOUW, VRAAG OM DE BETROKKEN GEMEENTEN BIJ TE STAAN"

De heer Stevenheydens

Voorzitter, Collega's,

Ik hoop dat in deze provincieraad voldoende interesse bestaat voor de problematiek die ik nu behandel. Aan de échte geïnteresseerden kan ik een korte lijst van interessante boeken en studies bezorgen over de geschiedenis van de Schelde en het Waasland in het bijzonder.

Twee recente documenten : "De langetermijnvisie voor het Schelde-estuarium" en "De voorstellen voor een actualisatie van het Sigmaphan" betekenen misschien opnieuw een belangrijke wijziging in de geschiedenis van de Scheldeomgeving. In beide documenten wordt er aangedrongen op de aanleg van bijkomende gecontroleerde overstromingsgebieden in Oost-Vlaanderen. De visie en voorstellen in beide documenten zullen meespelen bij de verdere bespreking over de uitdieping van de Schelde tussen Nederland en Vlaanderen.

De geschiedenis van de Schelde en het totstandkomen van het poldergebied in het noordelijk deel van het Waasland is bijzonder interessant. Ik ga u echter een langdradige historische uitleg besparen, maar wie geïnteresseerd is, moet zich zeker eens verdiepen in het totstandkomen van de huidige loop van de Westerschelde.

Hoe na stormvloed in de 16^e eeuw en krijgsverrichtingen tijdens de Tachtigjarige Oorlog een gigantisch gebied onder water kwam te staan dat geleidelijk aan terug werd ingepolderd na de vrede van Munster. Enkel het huidige Verdrongen Land van Saeftinghe heeft men gelukkig nooit ingepolderd.

Het vormt momenteel een uniek natuurgebied van 3200 hectare. Maar het zou onverstandig zijn om de reeds ingepolderde gebieden - waaronder bijvoorbeeld de Hedwigpolder, een prachtig voorbeeld van het samengaan tussen natuur en landbouw - terug te ontpolderen of te veranderen in een gecontroleerd overstromingsgebied. U weet waarschijnlijk wel wat een GOG is. Men brengt de ringdijken langs de rivier lager zodat het gebied achter de dijk onder water kan lopen bij extreme hoogwaterstanden. Nieuwe ringdijken vormen de grens van een GOG. Een variant hierop is een GGG, een gecontroleerd gereduceerd getij waarbij men het gebied in het dagdagelijks getij betreft. Een andere variant is het ontpolderen waarbij de dijken volledig worden weggenomen en het gebied deel uitmaakt van de Schelde.

De aanleg van een GOG of van een GGG betekent dat landbouw en bewoning daar niet mee verenigd kunnen worden. Uiteraard is de veiligheid bij overstroming uiterst belangrijk. Een verdere verdieping van de Schelde houdt een gevaar tot overstromen in en leidt tot het verdwijnen van natuurwaarden en ik vermoed dat de Vlaamse regering er naar zal streven om een compromis te bereiken waarbij de landbouw het slachtoffer dreigt te worden.

Er is in Kruikeke het omstreden project van de potpolder. Dat project maakte reeds deel uit van het Sigmaphan 1977. Een uniek landbouwgebied van 600 hectare wenst men op te offeren voor de creatie van een nieuwe natuurlijke functie. Nochtans is dat poldergebied in vergelijking met andere landbouwgebieden bijzonder mooi en het is een bewijs, net zoals bij de Hedwigpolder, dat landbouw en natuur op een goede manier met elkaar verzoend kunnen worden.

De AWZ, de administratie Waterwegen en Zeewezen, koestert plannen om in de omgeving van Doel een GOG van meer dan 500 hectare aan te leggen. Het gaat om een overstromingsgebied in de Hedwig- en Prosperpolder. Voor sommige landbouwers betekent dat de doodsteek van hun bedrijf en wanneer de landbouwers rond Doel zijn weggepest, wordt het ganse grondgebied van Doel een gemakkelijk slachtoffer. In Beveren heeft de voltallige gemeenteraad vorige week op ons verzoek ingestemd om een bezwaarschrift te richten aan de Vlaamse regering tegen de plannen voor de aanleg van een GOG. In Kruikeke tonen de resultaten van de laatste gemeenteraadsverkiezingen duidelijk aan hoe de bevolking denkt over de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied. In Kruikeke wordt de potpolder niet enkel en alleen aangelegd om overstromingsgevaar te verminderen, maar vooral als compensatie tegen het verloren gaan van natuurgebieden door de uitbreiding van de Waaslandhaven.

U moet het zich voorstellen : in Beveren worden natuurgebieden en landbouwgebieden opgeofferd voor de uitbreiding van de haven en in Kruikeke offert men landbouwgebieden op als compensatie voor verloren gegane natuurgebieden. Compensaties voor de landbouw zijn er niet bij.

De plannen uit de langetermijnvisie voor Schelde-estuarium en de actualisatie van het Sigmaphan moeten vooral de Antwerpse haven dienen. Nochtans is het weeral het Waasland dat hiervoor offers moet brengen. Men blijkt zelfs na de problematiek rond Doel nog altijd geen scrupules te hebben. De projecten die momenteel voorgesteld worden door de AWZ passen volledig in het kraam van de huidige regering waar het Waasland en de landbouw ondergeschikt worden gemaakt. Nochtans zijn er alternatieven om de aanleg van een grootschalige GOG te vermijden. Bijvoorbeeld : de bouw van een stormvloedkering bij Oosterweel die een belangrijke bescherming zou bieden voor Antwerpen en de stroomopwaarts gelegen gebieden. Het moet ook mogelijk zijn om stormvloedoverschotten op te vangen in het Antwerpse dokkencomplex in plaats van grootschalige GOG's aan te leggen.

De actualisatie van het Sigmaphan houdt onder meer in dat men in de omgeving van de Durme het één en ander wenst te wijzigen. In het totaal zou het gaan om een gebied van 2000 hectare dat men wilt verwerven, een gebied waar momenteel mensen wonen en waar aan landbouw wordt gedaan. Nochtans werden de betrokken gemeenten niet op de hoogte gebracht. De burgemeester van Hamme heeft hierover reeds enkele boze brieven geschreven. Ook in andere gemeenten reageert men verwonderd en is men niet op de hoogte van de plannen. We vragen dat de provincie ervoor ijvert dat de betrokken gemeenten zo vlug mogelijk op de hoogte worden gebracht.

Er moet inderdaad wel iets gebeuren. Ik wil dat met mijn tussenkomst zeker niet betwist. Het voorbeeld van de Durme : door menselijke tussenkomst is de Durme sterk verzand en kan zij in vergelijking met vroeger veel minder water opvangen. Menselijke ingrepen zoals het snelle afvoeren van regenwater hebben de waterproblematiek in de hand gewerkt. Er moet hier iets gebeuren. Maar er is een verschil in oplossingen.

Men kan overdrijven door niet enkel de problemen te willen oplossen, maar door het gebied ook een volledig nieuwe bestemming te geven.

DEBATTEN

Voor ons mag het probleem ook niet van de ene naar de andere gemeente worden geschoven, hetgeen momenteel wél gebeurt, niet alleen in de gebieden aan de Schelde, maar ook in gemeenten aan kleinere waterlopen.

Ten slotte zou ik de provincieraad en de deputatie willen vragen

1. om enerzijds de voltallige gemeenteraad van Beveren te steunen door er bij de overheid voor te pleiten dat er afgezien wordt van een gecontroleerd overstromingsgebied in de Hedwig- en de Prosperpolder,
2. ervoor te ijveren dat de betrokken gemeenten geïnformeerd worden over de actualisatie van het Sigmaphan en de plannen zelf nauwgezet gevolgd worden door de provincie,
3. af te zien van steun aan het Vlaamse project in het overstromingsgebied Kruibeke–Bazel-Rupelmonde zoals in het ontwerp milieubeleidsplan van de provincie Oost-Vlaanderen op pagina 111 is voorzien.

Ik dank u.

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Toen ik gisteravond na de centrale commissie naar huis reed, eerst met de trein en dan met de fiets, moest ik vlak voor mijn dorp opnieuw door het water fietsen. Voor de vierde keer in een jaar tijd was ons dorp bijna van de buitenwereld afgesloten. Het veiligheidsgevoel van de mensen in onze wijk heeft weer een flinke knap gekregen en dat is de kern van mijn betoog : veiligheid voor mensen : waterbeheersing alstublieft !

Naar aanleiding van de interpellatie van de heer Stevenheydens wens ik uitgebreid tussen te komen daar ik het met een aantal van zijn stellingen fundamenteel oneens ben, vermits ze totaal ongegrond zijn.

Tevens vind ik dat deze interpellatie een conglomeraat is van vele dossiers die in onze streek gisteren, vandaag, maar ook morgen nog aan de orde van de dag zullen zijn. Een conglomeraat van dossiers dat met een zeer dun laagje cement aan mekaar zit. Het is dus voor de meeste van de raadsleden koffiedik kijken vermits ze vele of bijna alle van deze dossiers niet op de voet kunnen volgen. Dat is ook begrijpelijk.

Sta me toe enkele facetten van deze interpellatie te belichten :

1. Een verdere verdieping van de Schelde houdt een gevaar tot overstromen in en leidt tot het verdwijnen van natuurwaarden ! Over welke natuurwaarden heeft de heer Stevenheydens het ? Heeft hij het over de binnendijkse, de buitendijkse, de slikken en de schorren ? Heeft hij het over het estuarium zelf of heeft hij het, en dat is waarschijnlijk, over de Hedwig- en Prosperpolder. Dan zou hij moeten weten dat de Hedwigpolder Nederlands grondgebied is en de Prosperpolder Belgisch grondgebied. Laten we voorlopig een beetje buiten Nederland blijven.

Natuurwaarden, Collega, ik raad u aan om eens een florist, een ornitoloog, een mycoloog en een entomoloog onder de arm te nemen en een beetje aan inventarisatie te gaan doen in die fameuze Prosperpolder. Prosperpolder die ik 40, 50 jaar geleden heb gekend, zeer rijk aan beplante dijken met meidoorn, Canadese populier, wilg, vlierstruik, en ik kan zo verder gaan. Als ik vandaag ga kijken in deze Prosperpolder dan vind ik die nog een beetje visueel aantrekkelijk. De visuele verontreiniging is daar echter grootschalig.

Stel, Collega's, dat de Schelde wordt uitgebaggerd, wordt verdiept – waar ik geen voorstander van ben en daar kom ik straks nog op terug – stel dat het een overstromingsgebied zou worden. Dat zou een enorme meerwaarde voor de natuur betekenen en wel van internationale allure. Onder andere als pleisterplaats voor een massa overwinteraars en dan heb ik het over vogels uiteraard. En dan komt hier de vogelrichtlijn te pas. Maar vooral als broedplaats voor vogels zal dit een enorme meerwaarde betekenen en dan heb ik het over habitatrichtlijnen. En wat te zeggen over het natuurlijk ontstaan van de schorrenvegetatie ! Het Westerschelde-estuarium, en dat zou de collega moeten weten, behoort namelijk tot de laatste restanten van een brakwater ecosysteem in West-Europa met een enorme biologische waarde. Wij mogen hier spreken van een relict ! Wij moeten daar dus zeer voorzichtig mee omgaan. Maar niet alleen de natuurwaarden zouden explosief toenemen, maar ook als recreatiegebied zou het overstromingsgebied van grote betekenis kunnen zijn en ik verwijs hier maar even naar het Verdronken Land van Saefthinge waar men jaarlijks duizenden mensen moet weigeren. Weigeren gewoon, omdat de druk té groot is. Ik heb het dan nog niet over de visgelegenheden die men zou kunnen creëren.

Let wel, ik ben een fervent voorstander van een gecontroleerd overstromingsgebied als men effectief overgaat tot een verdieping van de Schelde, want dan primeert de veiligheid van de bevolking en niets anders. Dan pas is de natuur ondergeschikt. Het gaat mij dus niet in de eerste plaats om de natuurontwikkeling. Het is wel mooi meegenomen.

2. De heer Stevenheydens werpt zich hier op als een fervent tegenstander van een verdere uitdieping van de Schelde. Merkwaardig, ik heb hier een vrij recent document van het Vlaamse parlement van 6 februari 2001, en men weet dat ik daarover beschik, waarin een resolutie staat van de Vlaams Blok-parlementair Jan Penris betreffende de uitdieping van de Westerschelde. Hierin wordt resoluut gepleit voor een onmiddellijke verdieping van de Westerschelde tot een diepte van 14 meter, met andere woorden de maximale diepte, en daar vraagt op dit ogenblik niemand meer naar. Ook de Antwerpse autoriteiten niet. Ik citeer toch wel even : "Gelet op Vlaanderens maritieme roeping, overwegende dat ..., overwegende dat ...", dit bespaar ik u en ik citeer de laatste paragraaf : "Overwegende dat het in die omstandigheden aangewezen is de getijdenongebonden diepgang van minimaal 14 meter te bepleiten" – ik dacht maximaal, 't is minimaal – "teneinde de concurrentiepositie van de Scheldehavens en in het bijzonder die van Antwerpen veilig te stellen, vraagt de Vlaamse regering vóór 1 juni 2001 aan de Nederlandse regering mee te delen dat zij een getijdenongebonden diepgang van minstens 14 meter voor de Westerschelde wenst te bekomen". Ik vind dit een merkwaardige vaststelling : de heer Stevenheydens is tegen ... en de Vlaams Blok-fractie in het parlement is voor ... Wat wil men eigenlijk ?

In verband met de verdieping van de Westerschelde wens ik toch nog even de laatste ontwikkeling te belichten. In een artikel dat verschenen is in het NRC Handelsblad, maar ook in De Standaard van 6 maart jongstleden, schrijft men onder andere het volgende en ik pik er de kerngedachte uit. Het betreft het rapport de langetermijnvisie voor het Schelde-estuarium opgemaakt door zowel Nederlandse als Vlaamse deskundigen en dit op initiatief van de Nederlandse overheid. De opstellers van het rapport hebben geprobeerd drie doelstellingen met elkaar te verbinden :

- een optimale toegankelijkheid van de Scheldehavens,
- de maximale veiligheid tegen overstromingen,
- het behoud van de natuurlijkheid van het Schelde-estuarium.

Om dit streefdoel te bereiken geeft het rapport vier scenario's voor een beleid op middellange termijn, dat wil zeggen tegen het jaar 2010. Het eerste scenario stelt voor om de huidige toestand te behouden, met andere woorden de nu bereikte getijdenongebonden 11,6 meter. Het tweede gaat over een verdieping van 60 centimeter, men spreekt hier over twee voet. Schade aan de natuur zal worden gecompenseerd door investeringen in nieuwe natuur. Het derde scenario behelst een stapsgewijze verdieping waarbij periodiek wordt gekeken welke diepte haalbaar is zonder schade aan de morfologie van het geheel van diepe en minder diepe geulen en platen. De getijdenongebonden diepte zal dan uitkomen op 13 meter. Ten slotte is er het vierde scenario waarbij in één keer een verdieping tot 14 meter wordt gerealiseerd.

Het debat met betrekking tot de verdere uitdieping van de Schelde kreeg onlangs een wending door de bevinding van een internationale groep riviermorphologen met de Amerikaan Meade en de Brit Stevens als de internationale "top of the bill" en dit onder leiding van de Vlaming Jean-Jacques Peters. Deze expertgroep, in opdracht van de Antwerpse haven, komt tot de opzienbarende conclusie dat een forse verdieping van de Westerschelde, mits gepaard gaand met een uitgekiend stort van baggerspecie in het estuarium zèlf, juist een positief effect heeft op de hogergenoemde streefdoelen. Volgens de laatste gegevens zou de stad Antwerpen kiezen voor het derde scenario waarbij de uiteindelijke diepte zal afhangen van de milieueffecten die bij het monitoren zal gevoerd worden.

3. Het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibekke-Bazel-Rupelmonde.
In wezen is dit een beslissing van de Vlaamse regering van 1994. Louter uit veiligheidsoverwegingen is dit een "must". Ik stel dus dat ik een voorstander ben van dit gecontroleerd overstromingsgebied. Men zegge het in het Waasland voort. De waterbeheersing in het Scheldebekken is de laatste jaren in een noodsituatie terechtgekomen, dat zal iedereen onderschrijven. We zitten in het Waasland in een noodsituatie. Denken we maar even terug aan de bijna jaarlijkse overstromingen in Bazel, St. Gillis en ons dorp Vrasene.

DEBATTEN

Om dit te voorkomen moet de overheid zowel op Vlaams, provinciaal als gemeentelijk vlak maximale inspanningen leveren en dit ondere andere door het creëren van een grootschalige komberging langs de Schelde waarin het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde goed past. Dus los van het feit of de Schelde al dan niet verdiept wordt, is dit een noodzakelijke keuze. Ik kan dus de vraag van de Vlaams Blok-fractie om af te zien van de participatie van onze provincie bij de realisatie van hogergenoemd gecontroleerd overstromingsgebied helemaal niet begrijpen. Ik vraag de deputatie om aan deze vraag geen gevolg te geven. Voor mij primeert de veiligheid van de mensen die constant in deze gevarezone wonen.

Ik wil nog even verwijzen naar de overstromingen die vijf jaar geleden in Nederland hebben plaatsgevonden in de omgeving van Nijmegen waarbij dit nét niet op een nationale ramp uitdraaide. Waar de Rijn Nederland binnenkomt spreekt men niet meer van de Rijn, maar van de Waal. U kent allemaal het plaatsje of het markeerpunt de Lobid. Wel, langs de Waal was er een winterdijk en een zomerdijk. De winterdijk was een overstromingszone, de zomerdijk was de vaarzone tijdens de zomer. Wat heeft men in Nederland gedaan ? Over honderden kilometer heeft men gewoon de zomerdijk weggenomen, er gaten in geslagen en de winterdijk verhoogd. Wat is daar ontstaan ? 15 projecten, geen twee zoals hier opgesomd wordt in ons Vlaanderenland. 15 projecten, niet als gecontroleerd overstromingsgebied maar als gewoon overstromingsgebied waarin spijtig genoeg massa's landbouwbedrijven lagen die allemaal zijn moeten wijken. Maar je kent het verhaal van de kool en de geit, men kan niet alles sparen.

Welnu, van natuurontwikkeling gesproken, ik zou aan de Vlaams Blok-fractie willen voorstellen om dat gebied de Millingerwaard te bezoeken. Er zouden grote ogen worden opengetrokken als men zou zien hoe natuurontwikkeling in combinatie met veiligheid zeer goed kunnen samengaan.

4. En dan heeft de heer Stevenheydens het over alternatieven. Toen moest ik toch even gaan zitten. Stormvloedoverschot in de dokken : Mijnheer Stevenheydens, dat gebeurt al bij stormvloed en u zou moeten weten dat het hier gaat over enkele centimeters die geborgen kunnen worden. Stormvloedkering bij Oosterweel : Ik weet niet hoe de heer Stevenheydens dit gaat verkopen in onze streek. Ik denk hier maar aan W&LW, die mannen vliegen de boom in want als deze stormvloedkering er komt dan verdwijnt Blokkersdijk - excuseer me voor de naam, het heet zo - dan verdwijnt het Sint-Annabos en dan verdwijnt het Rot. Dus, enerzijds zeer natuurminnend, maar anderzijds zeggen ze dat de veiligheid van Antwerpen nog niet verzekerd is, want de Nederlanders zullen dit nooit toelaten omwille van het feit dat dan de dijken langs de Westerschelde op Nederlands grondgebied nóg eens moeten verhoogd worden en dat kan gewoon niet.

Collega's,

Ik heb gewoon een poging gedaan om vanuit één zorg, namelijk veiligheid en waterbeheersing, onze streek, maar niet alleen onze streek, het Schelde-estuarium, veilig te stellen. Gaat dit gepaard met natuurontwikkeling, mooi meegenomen. Moeten daar landbouwbedrijven voor opgeofferd worden, spijtige zaak, maar het zal een keuze zijn die de overheid op alle vlakken moet nemen. Knopen moeten doorgehakt worden en zoals onze voorzitter regelmatig zegt : "Als we een ei willen bakken, moeten we de schaal breken".

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Fractie leider. Zijn er nog vragen ? Mijnheer de eerste Gedeputeerde ? Alstublieft.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zal antwoorden op het eerste deel van de interpellatie van collega Stevenheydens, terwijl collega Vercamer het landbouwaspect zal belichten.

De heer voorzitter

Zeer goed. Verontschuldig mij, Mijnheer Vercamer. Dus, Mijnheer de eerste Gedeputeerde De Buck en dan Mijnheer Vercamer.

De heer De Buck

Dank u, Mijnheer de Voorzitter.

Voorzitter,

De vragen die door het raadslid worden gesteld, hebben betrekking op het formuleren van een Vlaams beleidsstandpunt rond de voorliggende ontwikkelingsschetsen van de langetermijnvisie rond het Schelde-estuarium. Ik zeg dus wel : een Vlaams beleidsstandpunt. Een beleidsdocument dat door de Scheldec commissie is opgesteld in opdracht van zowel de Nederlandse als de Belgische overheden.

Tussen de beide overheden is in dit verband immers recentelijk beslist om rond de ontwikkeling van het Schelde-estuarium via de opstelling van de voorliggende langetermijnvisie wetenschappelijk onderbouwde scenario's op te stellen rond drie beleidsvraagstukken :

1. Het verhogen van de veiligheid tegen overstromingen.
2. Het verbeteren van de toegankelijkheid van de havens.
3. De verhoging van de natuurwaarden.

U zult zien, Mijnheer de Voorzitter, de drie zaken die hier eigenlijk aan bod gekomen zijn, zijn vervat in die scenario's.

Tussen Nederland en België is afgesproken dat een standpunt van de beide landen ter beschikking zal zijn tegen uiterlijk eind 2001, vandaar dat op initiatief van de Vlaamse overheid thans een ruime overlegronde is ingebouwd. De discussie rond het estuarium is dus weer actueel en zal dat de komende tijd wellicht nog meer worden. Aan Vlaamse kant wordt er overigens naar gestreefd om Nederland uiterlijk tegen eind juni rond het Vlaamse standpunt te informeren.

Het aspect communicatie met centraal daarin het verstrekken van volledige en correcte informatie zowel naar de gemeenten als naar de individuele burger toe, is in deze dus van groot belang. Vooraf moet ik zeggen dat wij als bestuur nog geen formeel standpunt in deze problematiek hebben ingenomen. De nota langetermijnvisie Schelde-estuarium is immers een beleidsdocument dat op Vlaams niveau wordt behandeld en waarbij wij als provinciebestuur beleidsmatig slechts zeer zijdelings betrokken zijn. Dit impliceert natuurlijk niet dat het onbelangrijk zou zijn om uitspraken te doen over de voorliggende scenario's die voor het beheer van het estuarium worden voorgesteld.

Inhoudelijk lijkt het me belangrijk om vooral even in te gaan op de beleidsvraagstukken die in het langermijnperspectief zijn opgenomen en die betrekking hebben op volgende thema's :

1. De functie vaarweg vanuit de toegankelijkheid tot de Scheldehavens binnen acceptabele transportrisico's.
2. De functie natuur vanuit de natuurlijkheid van een veerkrachtig systeem.
3. De functie waterkering en beveiliging tegen overstromingen.

De beleidsthema's worden in de opbouw van de langermijnvisie niet sectoraal, maar geïntegreerd, dus onderling verbonden benaderd, precies omdat deze thema's elkaar permanent beïnvloeden en doorkruisen en oplossingen voor het ene beleidsvraagstuk niet strijdig kunnen of mogen zijn met oplossingen voor het andere thema.

Ik ga even kort op deze thema's in :

1. Openhouden van de vaargeul - het instandhouden en versterken van de toegankelijkheid van de havens.

Dat het openhouden van de vaargeulen en een behoorlijke toegankelijkheid van groot belang is voor onze havens, zal niemand ontkennen. De Antwerpse haven zorgt voor een tewerkstelling (direct en indirect) van zowat 100 000 mensen, de Gentse haven voor zowat 46 000, terwijl het gehele gebied met inbegrip van Terneuzen en Vlissingen meegerekend 183 000 mensen hun inkomen bezorgt. De overheidsinkomsten voor de gehele regio worden geschat op 7 300 000 000 euro per jaar. Als we dat in ouderwetse franken uitdrukken moet dat zo ongeveer 290 000 000 000 zijn (gegevens 1998).

DEBATTEN

Een en ander leidt er ook toe dat het estuarium als vaarweg tot het drukste van de wereld behoort, hetgeen meteen ook impliceert dat de Scheldemonding als natuurgebied, als ecosysteem zwaar op de proef wordt gesteld.

2. De verhoging van de natuurlijkheid.

Het Schelde-estuarium, toch een eco-systeem van 35 000 hectare exclusief de bijrivieren, is door de vele activiteiten zeer kwetsbaar. Een verbetering van de natuur in en om het gebied is daarom ook zeer noodzakelijk. We moeten er in dit verband nog even op wijzen dat de Schelde binnen Europese, zelfs mondiale context, vele zeldzame landschappen en biotopen kent waaronder de zoetwaterslikken en -schorren. Maar daarover is door de collega voldoende uitleg gegeven, dacht ik. In de loop van de tijden zijn vele van die biotopen ten voordele van andere functies in het gebied (haven, maar ook landbouw) verdwenen. Europa bereidt een aantal nieuwe richtlijnen voor (Ramsar, EU-vogelrichtlijn, habitatrichtlijn) die deze trend zullen moeten ombuigen. En dat Europa het met zijn richtlijnen zeer ernstig meent, moge ook blijken uit de dreigende ingebrekestelling die vanuit de Europese op de Vlaamse overheid afkomt rond de noodzakelijke compensaties aan vogelrichtlijngebied bij het graven van het Deurganckdok op de Linker Scheldeoever. De aanleg van het gebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde als gecontroleerd overstromingsgebied is daarom zeer noodzakelijk. Ook het thema natuur moet bij de benadering van de langetermijnvisie zeer au sérieux worden genomen.

3. Het thema van de veiligheid kan niet los worden gezien van de andere twee aangehaalde thema's. Beide landen hebben in de loop van de gemeenschappelijke visie op het estuarium kosten noch moeite gespaard om veiligheid tegen overstromingen maximaal te garanderen. Dit heeft vooral na de overstromingen van 1953 in Nederland eerst geleid tot de opstelling van het Deltaplan en na de overstroming van januari 1976 (waarbij vooral de gemeente Ruisbroek in ons geheugen blijft) tot de opstelling van het Sigmaplan door de Belgische overheid.

In het Sigmaplan werden drie belangrijke beleidsopties genomen :

- de verhoging en de verzwaring van de waterkeringen (in totaal zo'n 500 kilometer dijken op Sigmahoogte brengen).
- de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden en compartimenteringsdijken realiseren.
- de bouw van de stormvloedkering aan de Oosterweel.

Toen al werd onderkend dat een uitsluitende verhoging van de dijken niet zou volstaan om het overstromingsrisico op een aanvaardbaar peil te brengen en dat de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden dringend nodig is. Vandaag blijkt uit wetenschappelijke rapporten dat door de mondiale klimatologische verschuivingen het risico op overstroming in het Schelde-estuarium alleen maar groter geworden is. Intussen is ongeveer 80% van het Sigmaplan uitgevoerd. Er is zowat 400 kilometer waterkering op Sigmahoogte gebracht en er zijn reeds een aantal potpolders in gebruik. De inrichting van de belangrijke potpolder Kruibeke-Bazel-Rupelmonde, de KBR potpolder, is in voorbereiding. De stormvloedkering Oosterweel werd niet aangelegd, niet alleen om budgettaire redenen (de kostprijs wordt geraamd op zowat 14 000 000 000 BEF), maar ook omdat de aanleg ervan de veiligheid op het Nederlandse grondgebied zou kunnen hypothekeren.

Momenteel wordt in het kader van de actualisatie van het Sigmaplan onderzoek verricht om in relatie tot de verhoging van de natuurlijkheid van het bekken van de Schelde maatregelen te ontwerpen om op andere plaatsen in het estuarium nieuwe gebieden aan te duiden als overstromingsgebied.

Complementair worden op andere plaatsen, bijvoorbeeld in het bekken van de Durme, kleinschalige ingrepen voorgesteld om de algemene Sigmadoelstellingen - geografisch gespreid weliswaar - te realiseren. Aanleg van een winterbedding voor getijdengebonden zijrivieren (zoals ik de Durme reeds genoemd heb) en integraal waterbeheer staan hierbij voorop. De aanleg van een potpolder ter hoogte van Linkeroever behoort theoretisch tot de mogelijkheden, maar is in de huidige stand van zaken geen optie die door de werkgroep Strategisch Plan wordt vooropgesteld. De aanleg aldaar zou, zo blijkt uit berekeningen, niet in substantiële effecten ressorteren.

Zoals ik reeds vermeldde, is het te vroeg om tussen de verschillende scenario's opgesomd in de langetermijnvisie van de Scheldec commissie te kiezen. Het komt me ook voor dat het nuttig zou zijn te wachten tot een aantal maatregelen die in het Sigmaplan opgesomd worden verder geconcretiseerd worden. Vooral de dijkverhogingen en het vinden van bijkomende winterbeddingen of gecontroleerde overstromingsgebieden zullen, zo blijkt uit meerdere rapporten, hierbij centraal staan. Het uitwerken van een doordacht beheersmodel voor het estuarium zal dus steeds, Collega, een evenwichtsoefening blijven tussen de drie beleidsdoelstellingen die ik daar gesteld heb.

Het voorliggende document langetermijnvisie is een uitstekende aanleiding om de discussie hierrond aan te scherpen. We onthouden alvast uit de recente onderzoeken dat het aanbrengen van harde infrastructuren zoals stormvloedkeringen alleen niet zullen volstaan om het overstromingsgevaar te verminderen, maar dat een combinatie van maatregelen, zoals het verstandig omgaan met de verdieping van de vaargeul en het aanleggen van stukken winterbedding, zeker noodzakelijk zal zijn.

Het leek me goed, Mijnheer de Voorzitter, om een algemene context van het planproces dat in het kader van de beleidsdoelen Schelde-estuarium wordt ontwikkeld hierin te stellen met centraal daarin de veiligheidsdoelstellingen van het Sigmaplan die toch nog even in beeld moeten gesteld worden en die zullen geactualiseerd worden. Een kritische, maar serene en constructieve benadering van deze problematiek lijkt me daarom op zijn plaats, een benadering die overigens oplossingen moet aanreiken die de doelstellingen van de drie beleidsvelden kunnen concretiseren :

- Het dynamisch houden van onze havens.
- Zorg dragen voor de veiligheid van de bevolking in de regio.
- Het duurzaam beheren van de Schelde en de verschillende aspecten daarvan.

Als bestuur zullen we de gesprekken die hierover aan de gang zijn kritisch maar constructief volgen en we zullen er zorg voor dragen dat de betrokken gemeenten correct en volledig rond het voorliggende plan geïnformeerd worden, maar daarover en over een aantal landbouwkundige aspecten, zal collega Vercamer u meer vertellen.

Ik zou zeggen, Mijnheer de Voorzitter, over aan collega.
Dank u.

De heer Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zal mij inderdaad beperken tot de vragen die gesteld zijn met betrekking tot landbouw als dusdanig. Als ik een analyse gemaakt heb van het voorbereidend document dat ik heb gekregen van de collega, dan heeft hij drie punten :

1. De langetermijnvisie voor de Scheldemonding met de optie overstromingsgebieden Hedwiggpolder, oude Doel- en Prosperpolder en dan is het heel duidelijk dat het hier gaat om een optie. De collega heeft dat ook al gesteld. Probleem voor landbouw is dat wij inderdaad weten dat als er overstromingsgebieden gerealiseerd worden, dat gebied dan compleet verloren is voor de landbouw. Zoveel is duidelijk. Meer woorden hoeven we daar niet aan vuil te maken. Ik moet daar wel bij zeggen dat dat nog een studie vergt van twee à drie jaar. En als men dan hetzelfde verhaal opgaat als met de Deurganckdok waar de minister twee keer een vergunning aflevert die twee keer wordt tegengehouden door de Raad van State dan kan het nog lang duren. Ondertussen is er natuurlijk geen oplossing voor het veiligheidsprobleem. Dat weten wij ook en dat is de verscheurende keuze waar beleidsvoerders vandaag voor staan. In elk geval, wat dat betreft, is het dus nog afwachten. Het is een optie die men genomen heeft, maar vanuit landbouw weten we dat dat gebied dan compleet verloren is.

Vooraleer ik naar de twee andere concrete vragen ga over de potpolder in Kruibeke en wat kan gedaan worden vanuit de provincieraad naar de betrokken gemeenten toe, de vraag tot bijstand, eerst nog een algemene bedenking voorafgaandelijk.

Wij hebben het vanuit landbouw heel moeilijk om in die problematiek vandaag mee te discussiëren. Er is de landbouwsector 750 000 hectare effectief landbouwgebruik beloofd in het structuurplan Vlaanderen. We komen van 806 000 hectare. De landbouw stelt dus 56 000 hectare beschikbaar om een aantal essentiële punten uit het structuurplan te realiseren : 38 000 hectare bijkomende natuur, 7 000 bijkomende hectare industriegrond, 1 000 bijkomende hectare recreatiezone, 10 000 bijkomende hectare bossen. Waar moeten we nu gaan kiezen, waar halen we die 56 000 hectare ? En geëxtrapoleerd naar Oost-Vlaanderen : waar leveren we die 10 000 hectare extra landbouwgrond in, waar doen we dat het best ?

Er zijn verschillende uitzichten om dat probleem op te lossen. Je kunt vertrekken vanuit de intrinsieke waarde van de grond, Studie Landelijk Gebied kan ons daarbij helpen. Je kunt vertrekken vanuit de beleidsopties van de overheid, bijvoorbeeld in dit dossier. Dit is schitterende landbouwgrond. Voor de intrinsieke waarde moeten wij die dus bewaren voor de landbouw. Maar er zijn andere beleidsopties van de Vlaamse overheid die blijkbaar prioriteit moeten krijgen.

DEBATTEN

Er is de veiligheid. Als we die hectaren inleveren voor de sector landbouw, is er mogelijkheid tot compensatie ? Waar is die ? Wij zitten dus met een massa onbekenden vandaag. De agrarische macrostructuur in Vlaanderen is nog niet afgebakend, verre van een doorrekening op provinciaal niveau, verre van een doorrekening op gemeentelijk niveau. Dát is dus de uitdaging waarvoor we staan. Komt daarbij dat naast die wetgeving ruimtelijke ordening er een parallelle wetgeving is : de milieuwetgeving. Als een landbouwer zijn bedrijf verliest of zijn gebouwen houdt en zijn grond verliest en daardoor moet herlokalisieren, dan kan hij dat vandaag niet meer omdat de milieuwetgeving hem zelfs niet meer toelaat zijn milieuvergunningen mee te nemen. En dat is de realiteit. Ik stel vast dat in de laatste aanpassingen van de Vlarementreglementering één uitzondering voorzien is om nog vergunningen in de landbouw te krijgen voor bedrijven die dat indertijd vergeten zijn, dat is voor de paardenstoeterijen en meestal zijn daar geen fulltime landbouwers mee bezig. De paardenstoeterijen kunnen nog vergunningen krijgen, maar een boer met 25, 30, 40 of 50 runderen die bij de wijziging van de indelingslijsten in de jaren '90 is vergeten die aanvraag in te dienen, maar wél zijn mestaangifte concreet doet, wordt vandaag effectief failliet verklaard. Er zijn vandaag in onze provincie zo'n 17 dossiers hangende, niemand kijkt daar nog naar om. Ik zeg het in deze context even omdat boeren die problemen zouden kunnen krijgen bij het aanleggen van overstromingsgebieden daardoor geen normale exploitatie meer kunnen krijgen. Als zij zich zouden herlokalisieren dan lopen zij het gevaar dat ze zelfs hun lopende milieuvergunningen kwijt spelen. Dit is ergerlijk, maar het illustreert welk maatschappelijk belang men eigenlijk nog aan die sector hecht. Dit bij wijze van algemene inleiding. Nu zal ik heel kort zijn.

2. Actualisatie van het Sigmaplan met de aanleg van de potpolder te Kruike is geen nieuw dossier. We hebben de gewestplanwijzigingen gekregen in 1999 die daar de juridische basis voor vormt. Ik ben eventjes in mijn archieven gedoken, want ik heb toen aan mijn secretariaat gezegd : "We gaan dat dossier goed bewaren en we zullen eens zien wat er binnen vijf of tien jaar van terecht komt". De dienst Handel van de provincie heeft toen uitdrukkelijk negatief geadviseerd omdat het effect op landbouw vernietigend is en omdat het in het kader van de natuurwaarden een slecht project is, want de natuur wordt er niet beter van - wordt er zelfs slechter van – omdat door het aanleggen van zo'n potpolder grote eenheden natuurgebied onherstelbaar vernield worden. Dit dossier heeft niets te maken met landbouw, niets te maken met natuur, heeft alleen iets te maken met veiligheid en dat is een kwestie van keuzes. Dat was het technisch advies van de dienst landbouw. Er zijn nogal wat gegevens meegegeven, maar daar ga ik vandaag niet op in. Maar vanuit landbouw is toen geadviseerd : volstrekt onaanvaardbaar. Ik zal daar in een heel bijzondere positie : het was de tijd toen ik nog mijn hoed van landbouw had en mijn hoed van ruimtelijke ordening. Ik was dus verslaggever ook voor die gewestplanwijziging en ik heb in overleg met de diensten Stedenbouw van onze provincie toen voorgesteld om wat de potpolder betreft – en dat was de voorgestelde gewestplanwijziging acht, er waren er 14 - gunstig te adviseren onder voorwaarden. En de deputatie heeft dat gevolgd. Die voorwaarden waren dat het dossier moest verduidelijkt worden : op dat moment was het compleet onduidelijk wat de toekomstkansen en de eventuele maatschappelijke en financiële kosten waren voor landbouw. Er moest bovendien voorzien worden in ruime en voldoende compensaties. Ik zat daar in goed gezelschap, want een zekere mijnheer Jos Stassen had in zijn bezwaarschrift van 15 december 1998 ook de opmerking gemaakt dat het vanuit landbouw compleet onaanvaardbaar was, maar dat is één invalshoek. Als we alle invalshoeken samenbrengen, rekening houdend met de veiligheid en de andere belangen zoals door de collega reeds aan bod gebracht, dan moet je kiezen, maar dan in alle duidelijkheid : een goed vergoedingensysteem en duidelijkheid naar de landbouwers toe op dat moment. Het advies van landbouw zit in het dossier. Wie beslist, kan daar kennis van nemen en er ook rekening mee houden. Alzo is toen geschied en vandaag maakt dit het inderdaad mogelijk om dergelijke plannen te realiseren. Kostprijs voor de landbouw volgens mijnheer Stassen op dat moment, rekening houdend met de elementen uit zijn bezwaarschrift, waren in elk geval 300 000 000 BEF, minimaal. Dat is hetgeen men er dikwijls vergeet bij te zeggen als men plannen maakt, vanuit welke sector ook. Wat is de kostprijs ? Dat is één van de redenen waarom ik vaststel dat in Nederland in sommige gebieden de aanspraken van natuur iets milder geworden zijn ten overstaan van landbouw omdat de maatschappelijke en financiële kostprijs soms te hoog wordt en men soms dezelfde effecten kan bereiken door in overleg met landbouw, op basis van vrijwilligheid, één en ander te doen. Maar dat is ook een zijdelingse bemerking.

3. Ik kom aan het derde punt : wat kunnen we vanuit de provincie doen ? Wel, vanuit mijn invalshoek landbouw kan ik alleen zeggen - algemeen procedureel - het is een Vlaams probleem vandaag. En je zit met de planhiërarchie. Wij maken die plannen niet. Doorheen het proces van besluitvorming zijn inspraakmomenten voorzien. Mensen, groepen, organisaties hebben de kans en de mogelijkheid om vanuit diverse invalshoeken hun probleem te bekijken. Het is aan de overheid om de dingen samen te leggen, keuzes te maken en die te verantwoorden. De motiveringsplicht is één van de heilige monumenten in de administratieve rechtspraak, dat is zeer belangrijk.

Maar er blijven nog andere mogelijkheden tot ondersteuning. Wij denken dat we vanuit de provincie inderdaad het studiemateriaal dat beschikbaar is, onze bestaande economische studies, bijvoorbeeld de Studie Landelijk Gebied, beschikbaar moeten stellen voor iedereen, voor alle gemeentebesturen, voor eenieder die erom vraagt. Er is niet alleen motiveringsplicht voor de overheid, er is ook recht op informatie voor de burgers, voor de gemeentebesturen, voor de betrokkenen. Er is ook meer en meer sprake van éénloketsystemen. Wel, er zijn hier gemakkelijke aanspreekpunten in de provincie nietwaar ? Er is de GOM, er is Erov, er is de dienst Land- en Tuinbouw : het materiaal is beschikbaar en het enige wat we kunnen doen is de gedocumenteerde gesprekstafel die in de loop der jaren aangelegd is op de dienst landbouw op een vlotte manier beschikbaar stellen en laten ontsluiten voor wie erom vraagt. Dat is alles wat ik u te vertellen heb in het kader van de landbouwinvalshoek.

Geresumeerd : de plannen zijn nefast, maar als er dan toch keuzes moeten gemaakt worden, dan moet er gezorgd worden voor een behoorlijke begeleiding en vergoeding. Ten tweede wijs ik terzelfdertijd op het probleem van de parallelle wetgeving wat betreft herlocalisaties. Ten derde : alle informatie en documentatie die in dit huis beschikbaar is, is ontsluitbaar en beschikbaar voor de burgers en voor de gemeenten.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik ga er van uit dat er geen antwoord meer is. De interpellant. Kort alstublieft, we hebben nog het één en ander te doen.

De heer Stevenheydens

Dankuwel, ik wil van mijn mogelijkheid gebruik maken om als laatste toch een aantal opmerkingen te geven en ik wil mij in de eerste plaats ...

De heer voorzitter

U zult kort zijn. Ik ben verplicht om dit te doen.

De heer Stevenheydens

... Excuseer mij, Voorzitter, de sprekers hebben een aantal zaken gezegd waar ik toch kort wens op te reageren.

De heer voorzitter

U moet zich niet inhouden, maar u moet zich wel beperken.

De heer Stevenheydens

Ik zal mijn best doen. Ik wil mij in de eerste plaats richten tot de collega van de Agalev-fractie. Ik ergerde mij aan de toon van collega Lockefeet en ik zou hem een goede raad willen geven : u moet zèlf geen antwoord geven in mijn plaats. Ik zou u de suggestie willen geven ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Leest u Elsschot ? Willem Elsschot, een groot Vlaams schrijver, zei : "De wijze ergert zich niet". Erger u dus niet ...

De heer Stevenheydens

Jawel, ik erger mij in dit geval wel. Het is niet zo erg, maar ik zou hem toch willen vragen dat hij niet zegt wat ik denk, maar mij gewoon vraagt wat ik denk over de één of andere kwestie. Dat is misschien beter en ik zal er dan ook een antwoord op geven.

U hebt de Hedwiggpolder aangehaald en u hebt gezegd dat wij ons daarover niet moeten uitspreken. Ik deel die mening niet, het is niet omdat de Hedwiggpolder voor 90% op grondgebied van Zeeuws-Vlaanderen ligt dat wij ons geen betrokken partij mogen voelen, want de polder wordt volledig bewerkt door boeren uit Beveren, dus Oost-Vlaamse boeren.

Een gecontroleerd overstromingsgebied nabij Doel betekent voor u een meerwaarde, maar blijkbaar niet voor uw collega's van de Agalev-fractie in het gemeentebestuur van Beveren. Ook niet voor de landbouwers en de inwoners van Prosperpolder en van de oude Doel die reeds genoeg grond hebben moeten afgeven.

En u heeft niet goed genoeg geluisterd, want ik heb me niet manifest uitgesproken tegen de verdere verdieping, ik heb in de eerste plaats aandacht gevraagd voor de gevolgen. Nu, wat de resolutie van mijn collega Penris betreft, dit gaat mij op dit moment zeker te ver, maar daarover beslist de Vlaamse regering, dus daarover beslist ook Agalev.

U bent voorstander van een gecontroleerd overstromingsgebied bij Doel. U hebt gezegd : men zegge het voort. Ik zal het voortzeggen tegen uw collega's in de gemeenteraad van Beveren die vorige week een ander standpunt hebben ingenomen.

En ten slotte, de veiligheid primeert inderdaad en wat de stormkering betreft, ben ik niet akkoord met uw argument en ik vind dat dat voldoende moet onderzocht worden.

Nu een antwoord op hetgeen de eerste gedeputeerde heeft gezegd. U geeft toe dat de potpolder in Kruibeke dient als compensatie voor verloren gegane natuurgebieden. Uw andere collega zegt dat het vooral de veiligheid dient. Ik hoor hier tegenstrijdige zaken. U noemt de plannen voor de Durme kleinschalige projecten. De AWZ spreekt over een project van 2000 hectare. Dat noem ik niet direct kleinschalig. In 2003 zal men een beslissing nemen over een GOG ten noorden van Doel, maar met die plannen is men momenteel al bezig voor de AWZ, die staan ondertussen zo goed als zeker vast, ook al voert men de studie nog uit.

Ten slotte nog enkele opmerkingen bij de antwoorden van gedeputeerde Vercamer waar ik met veel genoegen naar heb geluisterd en waar ik ook een aantal zaken heb bijgeleerd. Men is al bijna zeker over de optie over Doel bij de AWZ, ik heb het zojuist nog gezegd. Als men echter zoals in het dossier van de Deurganckdok een aantal jaren vertraging oploopt dan is dat geen oplossing voor de veiligheid, maar ook geen oplossing voor de landbouwers die al die jaren in onzekerheid blijven leven. U vraagt compensatie voor de landbouw en daar kan ik u enkel bij bijtreden. U zegt dat de dienst landbouw negatief heeft geadviseerd over de potpolder van Kruibeke, de deputatie heeft een gunstig advies uitgebracht onder voorwaarden. Eén van die voorwaarden is compensaties voor de landbouw, maar ik heb u toch goed begrepen als ik zeg dat er over die compensaties nog altijd onduidelijkheid bestaat en dat u de gevolgen van de aanleg van de potpolder nefast noemt. Dan vraag ik mij af of wij in die situatie kunnen meewerken aan dat Vlaamse project. Moeten wij ons er momenteel niet tegen verzetten omdat er nog altijd geen duidelijkheid is over de voorwaarden die u gesteld hebt in uw advies ?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega. Nog een wederwoord, maar dan ronden we af. Ook kort, Fractie leider Lockefeer.

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Kort. Ik kan alleen maar lezen wat ik lees. Lees ik het verkeerd, dan zal het waarschijnlijk aan mijn leeftijd liggen, dat weet ik niet.
Tweede opmerking ...

De heer voorzitter

Ge zijt nog zo jong !

Gelach

De heer Lockefeer

Tweede opmerking : ik zou dus een voorstander zijn van een overstromingsgebied Prosperpolder. Goed luisteren, Collega, want nu ga je zeggen dat ik dat drie keer heb gezegd. Misschien luister jij niet goed, dat weet ik niet. Wat bij mij primeert, is veiligheid van heel de regio. Als men overgaat tot de verdieping van de Schelde - waar ik niet over ga, waar u niet over gaat, waar de gemeente niet over gaat - én er is een overstromingsgebied nodig, dan zeg ik : hip hip hip hoera ! Wil je dat opschrijven en zeker in het koerierke zetten, ja

Gelach

GEZAMENLIJKE BEHANDELING VAN DE PUNTEN 21 EN 23 :

- INTERPELLATIE VAN DE HEER J. DE CUYPER BETREFFENDE HET FORUM VOOR MUZIEK, DANS- EN BEELDCULTUUR – WAALSE KROOK
- MOTIE, INGEDIEND DOOR DE HEER L. MAES, IN VERBAND MET DE DEFINITIEVE BESTEMMING VAN DE MIDDELEEUWSE KOGGE DIE IS ONTDEKT BIJ HET GRAVEN VAN HET NIEUWE DEURGANCKDOK IN DE WAASLANDHAVEN

De heer voorzitter

Ik stel voor dat we de punten 21 en 23 samen behandelen.
Daarmee bedoel ik het volgende.

Eerst en vooral heeft de heer Jan De Cuyper beslist om zijn interpellatie betreffende het Forum voor Muziek, Dans en Beeldcultuur – Waalse Krook, die hij uitvoerig gemotiveerd heeft in een inleiding, terug te trekken uit overwegingen van stijl.

Hij heeft dat reeds medegedeeld aan de eerste ondervoorzitter, die mij gezegd heeft dat dit gebeurt naar aanleiding van de persoonlijke omstandigheden van de gedeputeerde van Cultuur.

Mijnheer De Cuyper, wilt u dat nog even toelichten ?

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Er is daar weinig aan toe te lichten, want u hebt dat zeer goed gezegd.
Maar mag ik u vragen, in al uw goedwillendheid, dat men mijn interpellatie zou agenderen op de volgende provincieraad als één van de eerste punten ?

De heer voorzitter

De heer Beeckman heeft mij al de verzekering gegeven dat, zonder dat u nog moet aandringen of moet schrijven, wij het punt vooraan zullen agenderen in de raad van 18 april, Mijnheer De Cuyper.

DEBATTEN

De heer De Cuyper

Ik dank u zeer.

De heer voorzitter

En ik dank u ook voor uw houding.

Dat zal ook het geval zijn voor wat de heer Maes betreft die een motie indient in verband met de definitieve bestemming van de middeleeuwse kogge – wat is dat toch een prachtig woord – die is ontdekt bij het graven van het nieuwe Deurganckdok in de Waaslandhaven.

De heer Maes kent mijn persoonlijke gevoelens, zonder meer.

Ook hij heeft beslist om, gelet op de persoonlijke toestand van de heer Van Der Meiren, uit te stellen.

Wij zullen de motie eveneens op 18 april vooraan agenderen, dit zonder dat de indiener van de motie nog een schrijven daaromtrent moet richten.

Mijn dank ook aan de heer Maes voor zijn begrip.

Ik zou de hele motie nog even willen bekijken, redactioneel, met alle sympathie.

Zo verbleven voor de beide interpellanten ? Zo mag ik de punten 21 en 23 afsluiten ? Klopt dat ?

Dat klopt.

PUNT 22

AUTONOOM PROVINCIEBEDRIJF MERCATOR HOGESCHOOL PROVINCIE OOST-VLAANDEREN : FUSIE MET DE VLAAMSE AUTONOME HOGESCHOOL MET INGANG VAN HET SCHOOLJAAR 2001-2002

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Ik heb daarover een voorafgaande bemerking te maken.

Deze zaak is uitvoerig besproken, Mevrouw de Commissievoorzitter, in de commissie Onderwijs. De documenten daaromtrent zijn laat medegedeeld en ook wat onhandig verbeterd.

Ik ga ervan uit dat er nu nieuwe documenten ter tafel liggen die correct in orde zijn, zie de discussie van gisteren in de centrale commissie.

Alhoewel de commissie de commissie is en de openbare zitting de openbare zitting, heb ik mij gisteren al aangesloten bij wat met name fractieleider Lootens en collega Gillis hebben gezegd en wat ik vroeger al heb gezegd in de raad : ik vermaan de deputatie in het algemeen om te trachten de documenten wat vroeger mee te delen. Het was te laat.

Dat is een opmerking die de oppositie zeker zou maken, maar die gisteren ook terecht vanuit de meerderheid én terecht vanuit de oppositie is gemaakt.

Dit doet niets af aan ons respect voor het werk van de deputatie en we weten dat gedeputeerde Ivan Verleyen voor een moeilijke opdracht staat in dit zeer moeilijke dossier, ook inhoudelijk.

Ik wil alleen zeggen dat ik de volledige verantwoordelijkheid op mij neem van de gedachte dat ik vanuit het voorzitterschap aan de hele deputatie zeg : denk aan wat we hebben gezegd in verband met de zonevreemde campings, namelijk dat iedereen een inspanning moet doen in de deputatie om iets vroeger te zijn.

Ik heb gisteren reeds de vergelijking gemaakt : een advocaat is vaak ook te laat met het mededelen van zijn besluiten. Ik ben dus totaal solidair met de deputatie en uiteraard ook met collega en vriend Ivan Verleyen, maar het moet vroeger.

Dat zeg ik nadrukkelijk.

Dit dossier is een moeilijk dossier. Ik ga ervan uit dat vandaag ook genoteerd staat dat het over een principesbeslissing gaat, zoals gisteren gezegd in de centrale commissie.

Ik zie het niet op het scenario staan, maar het wordt wel op de afzonderlijke documenten als principesbeslissing genoteerd.

Is dat voor iedereen duidelijk ?

Vergeef mij deze mededeling.

Ik weet dat de deputatie dat niet graag hoort en ik weet ook – ik ben schepen geweest in een grote stad – hoe moeilijk het allemaal is.

De burgemeesters en schepenen onder ons weten hoe moeilijk het is, maar het moet vroeger. Ik zeg het nu, I don't say it twice, dit voor wie kijkt naar het beste programma van TV1. Nu is het debat geopend over dit punt mocht iemand over de principiële beslissing nog het woord vragen.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Gisteren in de centrale commissie - die een commissie is waar niet direct de inhoud wordt besproken, maar de stijl en de organisatie van de raad - en na de commissie Economie, waar we ook een heel pak documenten staande de vergadering kregen, heb ik gezegd dat men ons vroeger moet kunnen documenteren...

De heer voorzitter

Ik zie dat de eerste gedeputeerde er niet is, maar men zal het hem doorzeggen.

De heer Lootens

...Natuurlijk wil ik het nog eens benadrukken.

Toen in 1992-1993 het decreet voor het hoger onderwijs besproken werd - mijnheer Vercamer was toen gedeputeerde van Onderwijs - heb ik gepleit, hier, in deze raad, eenzaam, maar ik wist wel dat het zo zou zijn, om toen reeds het provinciaal onderwijs onder te brengen onder de Hogeschool van Gent.

Dat is duidelijk.

Het voorstel was in die zin opgemaakt dat wij het aantal studenten dat men toen eiste - 4 000 à 5 000 - nooit hadden bereikt. Men heeft dan onderhandeld en het aantal naar beneden gehaald, maar in de wandelgangen werd door belangrijke mensen die dat decreet steunden en zelf geschreven hadden, gezegd: "Binnen vijf jaar zal het toch niet meer gaan en zal men moeten aansluiten in de hogere getallen."

Vandaag lezen we dat in 2006 er 4 000 studenten zullen geëist worden, waar we inderdaad nooit zullen aangeraken.

Ten tweede wil ik zeggen dat onze fractie zeer zeker achter de fusie staat zoals ze nu naar voor wordt geschoven.

Gisteren werd gezegd: "In principe", want er zijn nog een heel pak onzekerheden die vandaag niet bespreekbaar zijn.

Waarschijnlijk zijn er wel voorstellen, maar in principe, van in den beginne - van in oktober, november dus - is ons in elk geval goed voorgelicht dat de socialistische partij en onze fractie die fusie willen.

De modaliteiten liggen waarschijnlijk op het einde van de lente ter discussie ten gronde, maar vandaag zullen wij natuurlijk het principe van die fusie goedkeuren, dit zeer zeker nadat we de teksten die wij weliswaar laattijdig kregen, hebben doorgenomen.

Maar we zijn niet achterlijk. We kunnen natuurlijk wel lezen. Het was inderdaad nogal vlug opgemaakt en ik begrijp dat de mensen van de Griffie zich hebben moeten haasten om het ons toe te sturen. Het is dus inderdaad misschien qua stijl niet zo goed, maar ik heb het kunnen lezen.

Wij staan natuurlijk achter die tekst en wij gaan die fusie niet tegenhouden louter om redenen van stijl.

Wij staan ten volle achter de fusie.

De andere kritiek was over de organisatie van de provincieraad en had dus in feite met dit punt niet veel te maken. Maar dat wou ik nog even op voorhand zeggen.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Het wordt benadrukt. We hebben het vandaag over een principiële beslissing. Maar principes zijn ook belangrijk.

DEBATTEN

Principesbeslissingen zijn ook belangrijk en we hoeven er dan ook niet met een drafje over heen te gaan. Vandaar dat ik toch graag een aantal...

De heer voorzitter

Ja, maar toch beknopt, Meester Van Hecke. U weet hoe de toestand is.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, na uw inleiding heb ik al een groot stuk van mijn tussenkomst kunnen schrappen.

De heer voorzitter

Ik ben daar bijzonder blij mee.

De heer Van Hecke

...De Agalev-fractie zal de principesbeslissing om de Mercator Hogeschool te fuseren goedkeuren. We zitten, net zoals vele andere mensen - onder andere ook de studenten, de personeelsleden en vele van onze collega's hier - met veel vragen waarop we nog geen antwoord kennen.

Maar dat zullen we later wel te weten komen.

Het moet wel duidelijk zijn - en het is dit punt dat ik wil benadrukken vandaag - dat wij enkel akkoord kunnen gaan met een fusie en zeker niet met een overname.

Die duidelijkheid ontbrak soms.

De wijze waarop de voorliggende documenten tot stand zijn gekomen, waarnaar u hebt verwezen, Mijnheer de Voorzitter, en de problemen die er zijn geweest, duiden erop dat de discussie over de woorden 'fusie', 'overname', 'overdracht' eigenlijk een stuk de aanleiding was van de vertraging en de problemen.

En toch, Mijnheer de Voorzitter, is dit heel belangrijk.

Het is maar een woord, maar het zijn geen nuances.

Tussen een overname van Mercator of een fusie ligt een wereld van verschil.

Het zegt alles over de wijze waarop de beide partners rond de tafel gaan zitten en met welke ingesteldheid, met welke doelstelling de gesprekken plaats vinden en hoe de verhoudingen liggen tussen de beide hogescholen.

Het woord 'overname' doet mij eerder denken aan een groot bedrijf dat ergens een kleine concurrent zal opsorpen, zal binnenrijven. De machtsverhoudingen zijn dan voor iedereen heel duidelijk.

Een fusie daarentegen impliceert - en zou moeten impliceren - dat beide hogescholen met respect voor ieders kenmerken en kwaliteiten de diverse discussiepunten bespreken om te komen tot een evenwichtige en goed doordachte samenwerking die een meerwaarde biedt voor de beide scholen, een meerwaarde ook op de diverse vlakken voor de infrastructuur, voor de opleiding, maar vooral ook voor de personeelsleden en een meerwaarde ook voor de studenten, uiteraard.

Dit is voor de Agalev-fractie de essentie van het debat.

Het is essentieel dat de beide hogescholen nu, na het nemen van deze principesbeslissing, als evenwaardige partners rond de tafel zitten, ook al is er zo een groot verschil qua leerlingenaantallen. Dit kan alleen als er uitgegaan wordt van een fusie en de onderhandelaars ook met deze ingesteldheid gaan onderhandelen.

Als Mercator Hogeschool hebben wij heel wat te bieden. Op de eerste plaats, zoals reeds gezegd, zijn er onze personeelsleden. Maar ook de richtingen die we aanbieden mogen gezien worden. Ook onze studenten en onze naam zijn niet onbelangrijk. Dat mag niet verloren gaan. We zullen zien wat er van komt...

De heer voorzitter

We hebben zolang over de Mercatornaam gediscussieerd. Weet u nog ? Verontschuldig mij dat ik even tussenkwam.

De heer Van Hecke

...Ik denk dat we dezelfde discussie zullen hebben nu we tot een nieuwe rechtsvorm, tot een nieuwe school zullen komen.

Ik ga misschien een suggestie doen.

Laten we het de naam "Autonome Hogeschool Mercator Gent" geven, dan zal iedereen tevreden zijn.

Uiteraard, Mijnheer de Voorzitter, zal er hier of daar wat water in de wijn moeten worden gedaan, maar liefst niet teveel. Ik houd van onze provinciale wijn en ik denk niet dat ik de enige ben die daarvan houdt. Hij is van uitstekende kwaliteit en het zou zonde zijn om in deze provinciale wijn al te veel water te moeten vermengen.

Onze "ja", Mijnheer de Voorzitter, is geen onvoorwaardelijke ja. Er zijn voorwaarden aan verbonden. En die voorwaarden zijn ook opgenomen na de diverse besprekingen in de raad van bestuur en de commissie. Die voorwaarden zijn opgenomen in het voorliggend besluit. Het staat op papier en het betekent wat.

We zullen er dan ook nauwgezet op toezien dat de uiteindelijke overeenkomst die in mei of juni moet worden bereikt, en die ook naar deze raad zal komen, aan deze voorwaarden zal voldoen.

Uit deze fusieovereenkomst zal ook moeten blijken of de onderhandelaars van de beide hogescholen op basis van evenwaardigheid tot een akkoord zijn gekomen. Papier is geduldig. We mogen nog tienmaal het woord 'fusie' in de teksten opnemen, de resultaten zullen duidelijk maken of er in de realiteit tot een fusie of tot een overname zal zijn gekomen.

Het grootste werk moet dus nog komen. Het zal zeker ook onontbeerlijk zijn dat de onderhandelingen geschieden in overleg en in goede communicatie met de vele betrokkenen, personeel en de studenten in de eerste plaats. Dit is toegezegd tijdens de commissievergaderingen.

Ook dit zullen wij vanuit de Agalev-fractie nauwgezet opvolgen.

Ik kan alleen maar zeggen : rendez-vous over enkele maanden, hier, in deze provincieraad.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Gelet op de omstandigheden en de tussenkomsten van de vorige collega's zal ik proberen extreem kort te zijn.

Inzake de principiële beslissing tot fusie kan ik alleen maar mijn lof uitspreken omdat het getuigt van een goed beheer dat het provinciebestuur inzake de problematiek van de Mercator Hogeschool vooruitziend was en verder keek dan zijn neus lang was, hetgeen niet altijd het geval is en zeker gelet op de situatie waarin de Mercator Hogeschool verkeert.

Ik stel mij wel de vraag waarom het allemaal zo snel diende te gebeuren ?

Op 4 december werd de raad van bestuur in kennis gesteld van het huwelijksaanzoek en reeds op 21 februari heeft diezelfde raad van bestuur de principiële beslissing – weliswaar unaniem – goedgekeurd. De goedkeuring, en ook de principiële beslissing die vandaag voorligt, is zeker geen blanco cheque en de onderhandelaars zijn spijkerharde garanties meegegeven die bij de fusie moeten bedongen worden.

Dus een fusie en duidelijk geen overname of overdracht door de Hogeschool Gent.

Een tweede vraag die ik heb en die niet echt beantwoord is doorheen het hele dossier, betreft de motivatie van de partner, met name de Hogeschool Gent. Die motivatie kon ik alvast niet terugvinden in het dossier en evenmin in het huwelijksaanzoek, het schrijven van de Hogeschool Gent.

Tot slot zou ik de onderhandelaars willen wijzen op het psychologisch aspect van deze fusie. Een psychologisch aspect dat zeker niet te verwaarlozen is in de richting van de personeelsleden, de studenten en ook de toekomstige studenten.

DEBATTEN

Ik besef natuurlijk ook dat een fusie tot stand brengen niet iets is wat men regelmatig doet en dat het dus vaak een aftasten is van hoe de toekomst eruit zal zien.

Ik wens de onderhandelaars alvast veel inspiratie, creativiteit en doorzettingsvermogen toe.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik vrees dat we, als we het in principe stemmen vandaag, eigenlijk akkoord zijn met de fusie. We moeten ons geen illusies maken. Wanneer we vandaag ja zeggen, kennen we ook reeds het eindresultaat. En alle literatuur eromheen, of alle verwachtingen die men zou kunnen creëren naar het personeel toe zijn gewoon uit den boze.

Wie vandaag ja zegt, zal straks daaruit ook wel de nodige consequenties moeten nemen, onverbidlijk. Mijnheer de Voorzitter, vanuit de CVP, in alle duidelijkheid, zullen wij ja zeggen, maar, hoe dan ook, niet van harte.

Waarom ?

Omdat wij ten slotte die Mercator Hogeschool altijd zeer gekoesterd hebben.

Ik heb hier in de loop van de jaren van alle fracties uit met de grootst mogelijke lofwoorden horen spreken over deze Mercator Hogeschool.

Wij hebben ze gekoesterd, ze ook te gepasten tijde de eer gebracht die haar toekwam en we waren er trots op. Wanneer we vandaag beslissen om deze school "in principe" af te stoten dan is dat inderdaad voor deze provincie – hoe men het ook draait of keert – een serieuze aderlating.

Het is een vlaggenschip dat wij afstoten, Mijnheer de Voorzitter, en het gezicht van de provincie wordt hoe dan ook iets armer.

Dit was één van de pronkstukken waarmee wij naar het publiek toe, naar de jonge mensen toe onszelf als provincie konden bevestigen. Dat gaan wij hier overleveren aan andere handen, aan andere zorgen. Ik weet ook, en ik begrijp ook, dat de argumentatie om deze daad te stellen correct is in die zin dat wij de laatste jaren een spectaculaire daling gezien hebben van het aantal studenten. Een fenomeen, Mijnheer de Voorzitter, dat nooit is verklaard en waarvoor misschien geen verklaring bestaat, maar dat niettemin toch spectaculair blijft.

Er is de regeringspolitiek die voorspiegelt dat de normering zal veranderen. Ik weet natuurlijk niet wat een volgende minister van Onderwijs terzake zal bedenken, dus het zou nog allemaal wel eens kunnen veranderen, maar we staan nu voor de feiten en we zullen dus marcheren.

Mijnheer de Voorzitter, wat wij in vraag stellen is dat er daarmee natuurlijk vandaag geen bewijs geleverd is dat deze fusie – en daarover hebben we het altijd gehad, Collega's, ook in de raad van beheer van de Mercator Hogeschool – kostenbesparend zal zijn, dat het ook een verbetering kan brengen voor het onderwijs en dat de studenten er beter zullen bij varen.

Dat zijn toch drie betrachtingen die wij zouden moeten inbrengen om deze fusie naar het publiek toe en naar de studenten toe te verdedigen :

1. het zou moeten kostenbesparend zijn ;
2. het onderwijs zou er beter moeten bij varen ;
3. de studenten zouden er zelf uiteindelijk ook beter moeten van worden.

De voorwaarden zijn daarbij gesteld door de raad van beheer. De krijtlijnen zijn getrokken in alle duidelijkheid.

Wij staan er als CVP uitdrukkelijk op dat de onderhandelaars te allen tijde met de getrokken krijtlijnen zouden rekening houden en dat zij ten slotte ook een klein beetje aandacht zouden hebben – een klein beetje is eufemistisch gezegd – voor die door ons zo gekoesterde bedrijfscultuur die wij de Mercator Hogeschool altijd hebben toegeschreven, namelijk : een kwaliteitsvolle school waarvoor ook in deze raad bij herhaling gepleit is om die kwaliteit op te voeren.

Ik herinner mij het debat over de aanwervingsvoorwaarden, wat een bijzonder boeiend debat geweest is en wat inderdaad ook geresulteerd heeft in een aantal ernstige maatregelen om te waken over de kwaliteit van het professorenbestand.

Ik geloof dat wij ook die zaken moeten inbrengen.

De bedrijfscultuur die werd opgebouwd in de Mercator Hogeschool zou, indien zij niet aanwezig zou zijn in de andere hogeschool, langs onze onderhandelaars enigszins moeten kunnen worden doorgeven.

Mijnheer de Voorzitter, een uitdrukkelijk vraag is dat ook in het belang van die nieuwe hogeschool, gezien de grote traditie van de Mercator Hogeschool, zij als identiteit niet zou verzuipen in het geheel.

Wij denken dat de nieuwe hogeschool er alle belang bij heeft om in haar nieuwe naam ook de naam Mercator te behouden. Het zou meteen een hommage zijn aan de provinciale hogeschool en het zou meteen ook een bevestiging kunnen zijn dat de goede bedrijfscultuur die opgebouwd is geweest in het belang van de studenten, in het belang van het studieniveau, in onze Mercator Hogeschool, wordt doorgegeven in de nieuwe entiteit.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vanuit de VLD kan ik mij aansluiten bij wat de collega's Lootens en Liebaut hebben gezegd met betrekking tot deze fusie.

Het is natuurlijk ook zo wat ons betreft dat dit het vaststellen is van de evolutie der feiten.

Natuurlijk hadden wij ook de zaken graag anders gezien, maar dit is nu eenmaal de evolutie waarmee wij geconfronteerd worden. Wij zullen inderdaad een stuk afstaan. Een stuk van ons provinciaal onderwijs waar wij in het verleden en vandaag nog steeds en morgen ook terecht veel aandacht en veel zorg aan besteed hebben en waar we ook fier op mogen zijn.

De Mercator Hogeschool is misschien het vlaggenschip van het provinciale onderwijs. Wij hebben dat gekoesterd, en terecht. En het is vandaag onze grote zorg – en ik ga het misschien plastisch verwoorden – nu onze dochter voor een huwelijksituatie staat. Dat is in feite een fusie : men gaat een nieuwe eenheid vormen. Wij staan een dochter af waarop wij fier zijn. Dat is nu eenmaal de gang van het leven. En wij hopen dat het goed gaat in dat huwelijk en dat de meerwaarde die wij hebben bezorgd aan deze hogeschool daarin ook terug kan gevonden worden.

Vandaar dat ik mij aansluit bij uw bekommernissen, Collega's, dat we dat ook terugvinden in deze fusie. Wij hebben wat dat betreft veel vertrouwen in onze onderhandelaars dat ze dat zouden meenemen en bepleiten.

Ik denk dat wij nu op verschillende terreinen in de komende tijd zullen moeten afwachten. Zowel deze onderhandeling als andere evoluties op het vlak of in de schoot van de Vlaamse regering, op het vlak van onderwijs, maar ook wat betreft het kerntakendebat zullen misschien nog een aantal evoluties met zich meebrengen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, wij zeggen vandaag ja en wij hopen dat het met onze Mercator Hogeschool en met de zorg naar de studenten toe, naar de inhoud en naar de docenten in dit nieuwe geheel goed mag gaan. Wij hopen dat onze onderhandelaars wat dat betreft het beste kunnen bedingen en wij zouden graag ook in de loop van dit proces feed-back krijgen, zodanig dat wij ook nog dit hier kunnen bespreken en zeker finaal op het ogenblik dat de definitieve beslissing moet worden genomen.

Dank u.

De heer voorzitter

De wens van de raad is dus : dit is een principiële beslissing, een definitieve beslissing nadien en graag op de hoogte gehouden worden van en een aantal wensen voor de onderhandelaars, onder meer wat de naam Mercator betreft, identiteit en dergelijke meer.

Stof, Mijnheer de Gedeputeerde, voor u om ons op uw gekende krachtige wijze te woord te staan.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat het verhaal van deze operatie eigenlijk start bij het HOBU-decreet, begin van de jaren '90, toen we met zijn allen en over de partijgrenzen heen besloten hebben om de zeer grote hogescholen, maar vaak ook de zeer kleine hogescholen op een minimumschaal te gaan organiseren zodanig dat ze meer draagkracht kregen, dat er een stuk rationalisatie gebeurde en dat overlapping en nutteloze concurrentie voor een stuk uit de wereld werden geholpen ; concurrentie en overlapping die ten slotte met ons aller centen werden betaald.

DEBATTEN

Schaalvergroting en rationalisatie waren kernwoorden, maar men plaatste daartegenover ook – en ook dat moeten we vandaag nog meenemen – een stuk autonomie : het loslaten als het ware van die dochter of dat kind, het niet meer beïnvloeden zeg maar in deze context, het politiek ook loslaten en het een stuk eigen autonomie geven.

De kwaliteitsoverwegingen waren eigenlijk niet vreemd omdat het nogal duidelijk is dat men in Vlaanderen met veel te veel hogescholen en misschien zelfs met veel te veel universiteiten zit.

Sommigen spraken toentertijd ludiek nogal eens van 'een universiteit op fietsafstand'. Waarom zouden er wij in Vlaanderen, als superras misschien, zelfs niet in slagen om al dat intellect bij elkaar te brengen en de nodige professoren te vinden om die universiteiten op een hoog niveau te gaan bevolken ?

Uiteindelijk is er een hogeschooldecreet uit de bus gekomen.

Ik herinner mij de marathons toentertijd in juli, vlak voor het parlementair reces, met meer dan 300 artikelen. Het is duidelijk dat de tijdsdruk die er toen op zat er een aantal leemtes heeft laten in sluipen die er best werden uitgehaald.

Eén van die leemtes was ongetwijfeld de situatie van de provinciale hogescholen die er allicht – en ik heb mij laten zeggen dat gedeputeerde Vercamer daar een flink stuk verdienste in heeft gehad –, in het begin althans, niet in gedacht waren, maar die er uiteindelijk dan toch wel in gebleven zijn. Eerlijkheidshalve moeten we eraan toevoegen : dit met alle mogelijke moeilijkheden vandien die achteraf naar voor zijn gekomen.

U herinnert u in onze vorige situatie dat Mercator als provinciale hogeschool betekende : telkens opnieuw rondjes lopen waarbij een achttal organen zich moesten uitspreken - dikwijls over futilliteiten - als men tot een echte beslissing wou komen. Degene die zich wou bezig houden met alle mogelijke teksten van provinciewet, van decreet, enz... te gaan napluizen, zou allicht voor elke beslissing wel een reden gevonden hebben om die te gaan verbreken, zo complex was de situatie.

We dachten toen de oplossing te hebben gevonden met de Autonome Provinciale Hogeschool. Maar helaas blijkt dit niet de meest geschikte vorm te zijn.

Ik wil niet onschuldig pleiten, maar ik wil toch wel verzachtende omstandigheden pleiten in deze context. Als men vandaag zegt : "Er waren geen teksten." Dan zou ik u kunnen zeggen : "Van waar moesten ze komen ?" Want uiteindelijk, wat de provincie nog mag, is beslissen op het moment dat men in vereffening gaat, als men ontbindt. Dus als men vanuit het autonoom bedrijf zegt dat de administratie zich daar niet moet mee bemoeien, hebben ze eigenlijk gelijk.

Eigenlijk zou het autonoom provinciebedrijf de teksten moeten gaan fabriceren, wat was afgesproken, maar wat niet tot hier is geraakt.

Voor degenen die niet in de onderwijscommissie zitten, of er niet waren, wil ik zeggen dat de tekst correct aanwezig was op die commissie, althans de geest waarin die moest geschreven worden, en dat het ging om een aantal verschrijvingen zoals het woord 'overname' dat inderdaad 'fusie' moest zijn.

Ook daar is een reden voor en die vindt u in het decreet van 1993 omdat het juridisch zo is dat ge geen nieuwe autonome hogescholen moogt, kunt creëren. Dus men is verplicht om naar de bestaande te gaan. Vandaar de verwarring.

Het is nogal wiesdes, wat wij van in het begin altijd hebben gezegd, dat wij daar als gelijkwaardige partners aan tafel zitten, dat wij elkaar respecteren en als gelijkwaardig behandelen, zij het dat het allicht niet in alle hoofde zo is.

Er zijn tradities gegroeid op dat vlak.

Ik hoor de fractieleider van de CVP daarjuist pleiten om de bedrijfscultuur te behouden.

Wel, wat stelt men vast ? En onze algemene directeur heeft het in de commissie zeer duidelijk gezegd.

In die grote Vlaamse Autonome Hogeschool leeft bij een deel van dat personeel de mentaliteit 'wij zijn de grootste'. Die zitten dus aan tafel van : "Wij zullen het wel eens komen zeggen."

Wij, aan de andere kant, van Mercator, zeggen : "Wij zijn de beste. Wij kunnen van u niets goed krijgen."

Gelukkig is noch het één noch het ander aanwezig rond de tafel in de stuurgroep en ik merk dat ook niet in de werkgroepen, alhoewel dat dat op het ogenblik dat men personeelsleden samenzet wel af en toe naar boven zal komen. Maar daar waar de beleidsbeslissingen genomen worden is die geest zeker niet aanwezig en loopt dat in de best mogelijke omstandigheden.

Ik wil het maar ter voorbeeld illustreren.

Ik heb u, Mijnheer Liebaut, en ik neem aan dat het met geen pejoratieve bedoeling was, horen spreken van "overleveren aan".

De gevoelswaarde van dat woord impliceert toch ook niet al te veel vertrouwen. Ik geef het u maar mee. Het zijn dat soort dingen die men bewust of onbewust af en toe meekrijgt en waarmee men geconfronteerd wordt.

Maar het was alleszins wel duidelijk wat wij wilden, waar wij naartoe wilden, zij het dat de tekst met de hand verbeterd was, slecht gekopieerd was, enz... Maar degenen die het moesten weten, wisten waar het om ging.

Dat voor wat de situatie betreft in verband met het provinciaal autonoom beheer.

Het is duidelijk dat er een aantal dingen zijn die niet in het decreet voorzien zijn en die ons voor moeilijkheden plaatsen.

Een fundamenteel voorbeeld daarvan is bijvoorbeeld de academische raad.

Op een bepaald moment zegt een professor – een lector blijkbaar die verbonden is aan het departement Secretariaat - ons : “Heren, u bent in overtreding, want u hebt de academische raad niet samengeroepen.”

Grote consternatie, een beetje onzekerheid.

Ondertussen zijn wij die tekst eens gaan bekijken. En wat stellen we vast ?

Ik heb een brief waarin de minister zelf zegt : “Alstublieft, Heren, als u begint met die provinciale autonome hogescholen, ga geen parallelle wetgeving, decreetgeving uitschrijven naast wat wij al hebben voor de Vlaamse autonome hogescholen. Het is zo al ingewikkeld genoeg. Laat dat zo.”

Ze suggereert, met andere woorden, ook naar de academische raad toe dat het niet meer nodig is van die te hebben.

Waarom ?

Omdat men als academische raad heeft : een studentenvertegenwoordiging, een professorenvertegenwoordiging en een inrichtende macht.

De maatschappelijke context kan daar eventueel ook in aanwezig zijn.

Die componenten zijn ook aanwezig in de raad van bestuur van het huidig autonoom provinciebedrijf. Dat is dus de reden waarom men in de autonome hogescholen geen academische raad meer heeft.

Ik geef het maar mee om te zeggen dat een autonoom provinciebedrijf als hogeschool allicht niet ideaal is.

Ik neem aan dat de meesten onder ons ook al eens gehoord hebben van de verklaring van Parijs en van Bologna. Het Bologna-akkoord hebben wij mede ondertekend. Daarin hebben wij ons als Vlaanderen ingeschreven om in een periode van 10 jaar – en ik denk dat daarvan reeds twee jaar achter de rug liggen – te gaan mee evolueren naar een internationaal systeem voor wat het hoger onderwijs betreft, voor een groot stuk gekopieerd op het Angelsaksische systeem. En men kan daar gelukkig of ongelukkig mee zijn, maar het is zo.

Men wil naar die uniforme structuur en het is nogal duidelijk waarom. Wellicht is dat een meerwaarde naar de toekomst toe, Mijnheer Liebaut, om mensen ook binnen Europa ruimer te kunnen inzetten.

Vandaag zitten wij met bedrijven die hun mensen uitsturen buiten de grenzen en dus moeten ze ook zo gevormd zijn dat ze in dat ruimer Europa aan bod kunnen komen, kunnen meewerken. Vandaar ook dat men de reglementeringen op elkaar moet afstemmen, alsook de structuren en liefst ook de programma's om morgen in Europa nog te kunnen meedraaien.

Bij onze minister van Onderwijs ligt bovendien momenteel een nieuwe nota klaar, namelijk 'Het optimaliseren van het tertiair onderwijs'.

Ook daarin zit een aanknopingspunt voor de operatie waarmee wij bezig zijn. Het is al eventjes aan bod geweest. Er is daar namelijk sprake van 4 000 studenten als een minimumnorm en de argumentatie van de minister is uiteraard dezelfde : men moet dus rationaliseren en inspelen op de reële, actuele noden.

Terecht, dacht ik.

Wat is nu de situatie in Gent ?

Wij hebben een universiteit met 25 000 studenten, de Vlaamse autonome hogeschool met circa 12 000 studenten, daarnaast een vrije hogeschool met vandaag 8 000 studenten en een kleinere die allicht mee zal worden opgenomen om ook de 10 000 of meer studenten te gaan bedienen, morgen.

Wij zitten er als Mercator tussen met vandaag 2 500 gesubsidieerde studenten, gespreid over vier departementen die eigenlijk allemaal mono-culturen zijn : ons Bedrijfsbeheer – één enkele richting daarin, eigenlijk -, Secretariaat, Verpleegkunde en Vertalers-Tolken.

Drie van die departementen zijn dubbel of driedubbel in Gent aanwezig.

Voor wat Vertalers-Tolken betreft weten wij – ook al zeggen wij het misschien niet altijd – dat de universiteit daarnaar lonkt. Het is dus een oud zeer.

Waarom heeft men een verschil gemaakt tussen universiteiten en hoger onderwijs van universitair niveau, wat niet hetzelfde is, ook al zal wellicht de leek dat voor hetzelfde aannemen ?

Men heeft bewust dat onderscheid gehouden. Als men daar de titel licentiaat aan koppelt, weet men meteen dat de universiteiten morgen vragende partij zijn om dat binnen te halen.

DEBATTEN

Zo ziet de situatie er uit in Gent.

Wij zijn daar niet zeer klein, maar in vergelijking met de andere gaan wij daar toch niet zoveel betekenen, zeker niet als men weet dat ook zij dezelfde departementen hebben, dezelfde studiegebieden aanreiken als wij.

Ik heb collega Liebaut horen stellen dat het niet zo duidelijk is waar de achteruitgang van onze studenten aan te wijten is.

Het is niet alleen bij ons dat men die achteruitgang kent. Men heeft dezelfde achteruitgang in dezelfde studiegebieden in alle andere hogescholen.

Maar wat is ons nadeel ?

Ons nadeel is dat wij per departement geen opvangnet hebben, geen ruimer aanbod met andere studiegebieden naast dat ene gebied dat we daar hebben waardoor wij de verliezen in dat ene gebied kunnen compenseren in een ander.

De Vlaamse Autonome Hogeschool hier in Gent heeft naast het Bedrijfsbeheer Informatica. Aan Bedrijfsbeheer verliezen ze ook studenten, meer dan wij, maar Informatica groeit explosief waardoor het departement op zich natuurlijk veel groter wordt.

Wij moeten wel vaststellen dat alle hogescholen praktisch groeien qua aantal studenten en dat wij als Mercator daar helaas een beetje de enige uitzondering op vormen. Dat heeft te maken met het feit dat wij in de studiegebieden zitten die vandaag blijkbaar minder in trek zijn zoals Bedrijfsbeheer en Secretariaat, wat op zich naar mijn gevoel een abominabele benaming is. Men voelt Secretariaat niet aan als studies hoger onderwijs. Dat wordt eerder als degene die helpt bij de patroon bekeken. Men heeft het al gehad over de naam Mercator, wel, ook daar zouden we misschien iets moeten aan doen in de toekomst. Maar in ieder geval is het zo dat wij studenten verliezen en dat er daar redenen voor zijn, al zijn ze niet direct voor de hand liggend.

Ook naar Vertalers-Tolken toe heeft men uiteraard de concurrentie van de universiteit, daar waar men misschien in de toekomst samenwerking, een andere richting, ook qua studentenaantallen, zou kunnen aanvoelen.

In het verleden hebben we ook telkens in het subsidiariteitsprincipe geloofd, Mijnheer de Voorzitter.

We hebben als provincie onderwijs aangeboden daar waar wij meenden dat het noodzakelijk was en waar anderen het niet deden of het niet wilden doen, hetzij omwille van de financiële last die eraan zat, hetzij omwille van andere redenen.

In de context waarin we zitten denk ik dat wij vandaag tot de conclusie moeten komen dat het niet meer nodig is dat wij als provincie dat hoger onderwijs blijven verstrekken naast het dubbel aanbod dat er al is, namelijk de dubbele keuze zowel in die officiële sector, enerzijds als in het vrije net, anderzijds.

Het zou toch wel een prachtig iets kunnen zijn voor Gent, voor Oost-Vlaanderen en omstreken - zo zou ik durven zeggen, zonder imperialistische neigingen te gaan vertonen - als men hier morgen een universiteit zou kunnen hebben met 25 000 studenten met daaronder twee grote hogescholen met een aantal studenten tussen de 10 000 en de 15 000.

Ik denk dat wanneer die drie op een correcte manier gaan samenwerken we tot een infrastructuur komen die men ons in heel Vlaanderen, en wellicht daarbuiten, zou kunnen gaan benijden.

In het verleden was het moeilijk, en vandaag nog, om mensen rond de tafel te brengen vanuit het vrij onderwijs en het officieel onderwijs, zeg maar het Argo van vroeger. Die gevoeligheid is er nog altijd, al is ze verminderd.

Wel, daar is de provincie door beiden aanvaard als een betrouwbare partner en ik denk dat langs de Vlaamse Autonome School om - als we daarin kunnen aanwezig blijven, ook herkenbaar als provincie - er daar voor ons nog een rol is weggelegd om die samenwerking te realiseren binnen al wat hier in Gent aan hogescholen en universiteiten aanwezig is.

Ik denk dat het trouwens ook - en dat is één van de elementen die collega Liebaut heeft aangereikt - bevruchtend zal werken als men aan de ene kant het louter theoretische, zeg maar basiswetenschappelijk onderzoek aan de universiteit, rechtstreeks kan linken aan een partner die zich specifiek gaat bezighouden met het toegepast onderzoek, dit niet alleen op de terreinen waar wij mee bezig zijn, maar ook op de meer wetenschappelijke praktische terreinen, zeg maar elektronica, informatica, enz..., zoals die aanwezig zijn in de Vlaamse Autonome Hogeschool, allicht ook in de vrije hogescholen en misschien, had Flanders Valley hier ergens in de streek van Gent gestaan, indien die toekomstige structuur vandaag al waar was geweest.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik begrijp dat er een stuk onrust leeft.

Het kan ook niet anders. De studenten vragen naar een aantal dingen die eigenlijk niet uitgediscussieerd zijn en die dat ook nog niet kunnen zijn vandaag.

De studenten hebben vragen rond :

- hun diploma. Wat zal er daarop staan ?
- de kwaliteit, dit omdat het aantal uren in de beide hogescholen verschillend is ;
- de programma's en vragen zich af als ze in juni of juli tegen de lamp lopen en in september misschien niet lukken wat er dan met hen volgend jaar zal gebeuren ?

Gaat er een vangnet zijn ?

Het is nogal wies dat al die dingen aandacht moeten krijgen, maar dat zal alleen maar kunnen gebeuren binnen de werkgroepen. Wij kunnen daar vandaag geen antwoord op geven.

Hetzelfde geldt voor het personeel. Niet de benoemden, maar alle anderen stellen zich waarschijnlijk de vraag of ze morgen nog werk zullen hebben ? En als ze werk zullen hebben, waar zal het zijn ? Kunnen ze op de vertrouwde campus blijven of zullen ze moeten muteren naar een andere campus ?

Dat zijn allemaal vragen waar wij vandaag geen antwoord op hebben, maar waar wij rekening moeten mee houden.

Dat brengt ons bij een conclusie die voor de hand ligt.

Er is dus inderdaad behoefte aan informatie. Wij proberen dat voor een groot stuk te verzorgen langs de bestaande organen, onder andere de raad van bestuur, de academische raad die we in stand houden, het hoog overlegcomité, het fusiecomité, de werkgroepen en de krant die ondertussen aan zijn derde editie toe is en waarin we dus de resultaten van het overleg telkens aan zoveel mogelijk mensen doorspelen, met name het ondertussen bij ons allemaal bekende 'Fusienieuws'.

Maar ik begrijp dat dat nog niet genoeg is.

Ik kan alleen maar zeggen dat wij bereid zijn om met iedereen zoveel mogelijk te overleggen. Wat niet kan is met 15 000 studenten en 2 000 professoren rond de tafel gaan zitten om van die operatie iets te maken dat tot een goed einde leidt, als men al ooit een einde daarmee bereikt. Dat is dus utopisch. U moet degenen die de verantwoordelijkheid dragen de kans geven om de dingen uit te schrijven, beleidsmatig de beslissingen te nemen, oplossingen voor te schrijven, te toetsen aan wat leeft op het veld en te gepasten tijde, hier, in dit orgaan, dat uiteindelijk de beslissing moet nemen, ja of nee te zeggen aan de finale oplossingen zoals ze zijn uitgeschreven.

De raad van bestuur heeft unaniem ja gezegd op de vraag om de principiële beslissing te bevestigen om naar een fusie te gaan, maar, zoals er hier al een paar keer gezegd is, met de begeleidende voorwaarden en niet ten koste van alles.

Werkzekerheid is één van de prangende vragen die bij veel mensen leeft.

Wij hebben aan onze mensen gezegd : "De uitgangsgedachte moet zijn dat iedereen die aan het werk is ook aan het werk blijft."

Ik weet wel dat dat tot en met de laatste man of vrouw niet waar zal zijn. Iemand die in bevallingsverlof is, zal wellicht niet mee overgenomen worden. Morgen kan een decreet verschijnen waarin men zegt : "U kunt nog x-aantal onderwijzend personeel hebben per student." Dat is niet voor de 100 % hard te maken, maar in ieder geval kan ik zeggen dat we met deze mentaliteit aan tafel zitten.

Wat dan betreft de eerbiediging van de bestaande samenwerkingsakkoorden.

Ook daar hebben we al een stuk garantie dat de cultuur die er bij ons inzit voor een stuk zal worden meegenomen waardoor we die rol van intermediair tussen die twee groten die vaak tegenover elkaar gestaan hebben al meteen een stuk inbouwen in de cultuur van die nieuwe hogeschool.

Wat de kwaliteit betreft is het nogal wies dat we daar gaan blijven aan denken.

Ik denk daarbij aan de programma's studiebegeleiding, cursusdienst, enz... Dat zijn dingen die we niet gaan afschaffen. Maar daar zal ook de vraag tegenover staan – en ik wil de collega's hiervoor waarschuwen – dat als wij een stuk het supplementaire comfort willen blijven overeind houden dat wij vandaag aan Mercator geven, er een prijskaartje zal aan hangen. Men scheert niet voor niets.

Als men meer personeel tewerkstelt – ik denk aan het onderhoudspersoneel – dan datgene dat gesubsidieerd is, zal men de vraag stellen : hoe gaan we dat vergoeden

In West-Vlaanderen heeft men daar een mooie oplossing voor gevonden. Men heeft daar gezegd : "Kijk, die blijven tien jaar en dan gaan we dat afbouwen. Als er statutaire vacatures komen, schuiven die prioritair daarin, maar wij gaan daar, als provincie, onze financiële verplichtingen overeind houden en ze stelselmatig afbouwen naargelang de tijd schuift en de behoefte daartoe ook verdwijnt."

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik op de bedenkingen van mijnheer Van Hecke heb geantwoord, waar ik voor de rest kan achterstaan.

Ook naar mijnheer Liebaut toe denk ik dat ik de voornaamste zaken heb gesteld.

Kostenbesparend zal het alleszins zijn, Mijnheer Liebaut.

DEBATTEN

Wij vertrekken van wat wij nu geven en het zal alleen maar minder worden. Wat wij allicht zullen moeten doen, is een periode inschrijven waarin we zeggen : "Kijk eens, in die periode willen wij onze bijdrage afbouwen."

Maar de gebouwenproblematiek zal overeind blijven.

Wat is er in de andere fusies gebeurd ? Men heeft als dusdanig de gebouwen meegegeven. Hoe dat moet gebeuren, zal moeten uitgediscussieerd worden in de respectievelijke groepen.

Dat de studenten en het onderwijs er beter zullen van worden, daar ben ik van overtuigd.

Ik heb daarjuist gezegd dat men aan tafel zit, in eerste instantie misschien voor wat de partners betreft, met de geest van 'wij zijn de grootste'.

Dat is niet waar. Wij zijn niet de grootste. De departementen die wij hebben zijn groter dan in de Vlaamse Autonome Hogeschool. Ze zijn als geheel groter omdat ze 10 000 studenten hebben. Maar ons departement Secretariaat is groter en ons departement Bedrijfsbeheer is groter. Het is alleen bij Verpleegkunde dat het niet zo is, maar bij de Vlaamse Autonome Hogeschool zit Verpleegkunde in Gezondheidszorg, dat veel ruimer is en een waaier van verschillende richtingen aanbiedt zodanig – maar dat weet ik niet zeker – dat het best mogelijk is dat Verpleegkunde wel zo groot is als bij de andere. Dus wij zitten niet in een minoriteitspositie.

En als u weet dat de autonomie daar ook iets betekent in een autonome hogeschool, dat de professoren zelf hun departementale raad verkiezen en dat de studenten zelf mee kiezen, dan zullen wij meer professoren en meer studenten hebben die stemmen en zullen zij dus in de eerste plaats zeggen hoe het programma er zal uitzien.

Onze programma's en degenen die er zijn zullen allicht een stuk maken dat het eindresultaat beter is, want ik twijfel er niet aan dat als men echt tot een goede samenwerking komt - en dat kan naar mijn gevoel op korte termijn. In het begin zal er wel wat terughoudendheid zijn, maar als men een tijd aan tafel zit, zal het vertrouwen wel groeien - dan profiteert men daar inderdaad van en is de situatie inderdaad een stuk beter dan wanneer men afzonderlijk gaat.

Ik heb nog de vraag van mijnheer Veys, Mijnheer de Voorzitter, naar het waarom nu en waarom zo vlug...

De heer voorzitter

Eigenlijk hebt u daar al op geantwoord.

De heer gedeputeerde Verleyen

Ik heb al geantwoord op de kwestie van het komende decreet, maar er is nog een andere reden, namelijk één die voor het personeel belangrijk is en die 1 oktober bijzonder interessant maakt.

Het is namelijk het feit dat nu nog de regeling 55+ bestaat. Binnen die regeling hebben wij binnen Mercator dit jaar, eind academisch jaar, 15 mensen die afvloeien en ook minstens 30 mensen in de Vlaamse Autonome Hogeschool.

Dat betekent dat ge 45 vastbenoemden kunt laten afvloeien waardoor er mogelijkheid is om alle anderen naar binnen te schuiven.

Men heeft dus een buffer waarmee men een deel tijdelijk personeel zou kunnen meenemen, wat die datum bijzonder interessant maakt.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik er door ben.

Alles bij elkaar, Collega's, denk ik dat hetgeen wij vandaag beslissen eigenlijk alleen maar een positieve beslissing kan zijn om de fusie te realiseren.

Wij laten een kind los, maar misschien geven wij de start aan een toekomstig mooi gezin en gaan we er allemaal met vreugde naar kijken. Daar ben ik zeker van.

Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

De uiteenzetting van de gedeputeerde heeft twee betekenissen.

Ten eerste rondt ze dit debat prachtig af en ten tweede belooft ze het uiteindelijke debat na de principiële beslissing van vandaag.

Met instemming van de raad zou ik nu de stemming willen openen. Is men daarmee akkoord?

Dan gaan we over tot de stemming.

Stemming

Ik wens geluk aan de gedeputeerde en aan de onderhandelaars, Mijnheer Verleyen, om verder te gaan op de weg die hier is gezegd. Het is zeer goed geschetst door de verschillende interpellanten. Denk ook goed, en u hebt er uitstekend op geantwoord, aan de naamgeving, als een soort metafoor.

Ik heb belangrijke mededelingen vóór we beginnen aan de info-sessie door de heer Jan Deckers, adviseur Informatica, welke nu al zal starten met 20 minuten vertraging. Eerste ondervoorzitter Paul Beeckman - onder wiens leiding altijd alles veel vlotter en sneller gaat dan bij mij, maar hij heeft de moeilijke punten aan mij overgelaten, vandaag - zal die info-sessie leiden.

Die begint dus een kwartier na de hamerklop van het einde van de zitting.

Neem alstublieft uw agenda.

Er zijn belangrijke wijzigingen welke we nog zullen bevestigen per brief.

Op verzoek van de eerste gedeputeerde en van de deputatie, en alhoewel ik grommend gesproken heb over de autonomie van het bureau en van de provincieraad, maar om redenen van hoffelijkheid – grommend dus, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde –, heeft het bureau mij gevolgd bij de volgende beslissing :

- de vergaderingen in verband met het beleidsdebat vallen weg op 25 april en 26 april. U mag dat schrappen ;
- het wordt nu woensdag 2 mei om 14 00 uur en donderdag 3 mei om 17 00 uur ;
- de vergaderingen van 18 april en 9 mei, waarop de verplichte stemming zal doorgaan, zie wat de minister van Binnenlandse Zaken heeft laten weten, blijven behouden. Aldus houden we min of meer de spankracht tussen 18 april, 2 mei, 3 mei en 9 mei aan. Collega Gillis zal zich herinneren wat hij in het bureau over de spankracht heeft gezegd. We laten het heel eventjes wat losser, maar niet teveel ;
- de afspraken in verband met de studiebezoeken, bureau, enz... voor medio mei vallen voorlopig weg. Weliswaar blijven de onderwerpen gehandhaafd, maar de data moeten worden herdacht ;
- de interpellaties in verband met het beleidsdebat moeten blijvend binnen zijn op 23 april, dat is een maandag, op slag van de middag, 12 00 uur, bij de dienst Griffie ;
- het bureau vergadert dus niet langer op 3 mei, maar wel op maandag 7 mei om 17 00 uur en hetzelfde geldt voor de 1^e commissie, dus niet langer op 3 mei, maar op maandag 7 mei om 18 00 uur ;
- Erov blijft weliswaar bewaard, hier in het gebouw, op 3 mei om 18 30 uur.

We bevestigen dit alles nog per brief.

Wie nu nog zegt dat het bureau en de voorzitter niet door een grote liefde voor de deputatie, en in het bijzonder voor de eerste gedeputeerde, zijn bewogen, zal zich zwaar vergissen.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Wat kan ik anders zeggen, na deze vriendelijke en begrijpende woorden, dan dat we diep geraakt zijn door de bereidwilligheid van het bureau.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik wil wel een verslag van alle activiteiten, maar daar zal ik op terug komen.

Nu volgt dus de info-sessie met de heer Jan Deckers, adviseur Informatica, onder leiding van eerste ondervoorzitter Paul Beeckman.

Ik stel vast dat de zitting is uitgeput.

U wordt verwacht om 18 10 uur in deze zaal.

DEBATTEN

Ik wil erop wijzen dat in het rondschrijven ook staat dat op basis van deze informatie-sessie u dient te beslissen of u al dan niet instapt in het project en dat die beslissing uiterlijk op 30 maart moet binnen zijn.

EINDE VAN DE ZITTING